

**3**  
1998  
ročník XXX

# živé **SLOVO**

**2KOR 5,17**

**KDO**

**JE**

**V KRISTU,**

**JE**

**NOVÉ  
STVORENÍ**



# PODLE SVÉHO?

František dostal k narozeninám nádherný dárek, o kterém v určitém věku všichni malí chlapci sní - kovovou stavebnici s matičkami, šroubky, kolečky a koly, ze kterých se dá postavit řada věcí.

Právě buduje s velkým nadšením jeřáb s drapákem, který by měl umět uchopit různé předměty. Přestože však jsou všechny šroubky rádne utaženy a lanko protažené na správném místě a dobře upevněno, drapák ne a ne se otevřít. Chlapec je z toho nešťastný - už několikrát ho rozebral a znova smontoval. Ale pořád nechce fungovat. A tak zoufale volá na pomoc tatínka.

"Dělal jsi to přesně podle návodu?" je jeho první otázka. - "Ne, copak budu ztrájet čas tím, že budu všecko čist? Já si chci hrát a ne čist..."

Tatínek jeřáb rozebral a pak ho znova postavil krůček po krůčku podle toho, jak to bylo popsáno v návodu. A hele - ono to fungovalo úplně bezvadně. "Vidíš to?" zeptal se tatínek nakonec. "Ty návody nejsou špatné, budeš-li se podle nich řídit, nemůžeš to pokazit. Jsou vyzkoušené..."

Mnozí lidé to dělají podobně jako František. Myslí si, že si mohou život "zkonstruovat" podle svých představ. Nikdy nezkoušeli listovat v nejlepším návodu pro život. Víte, co je tím návodem? Je to Bible. A pak zjišťují, že jejich život není v pořádku. Nefunguje to tak, jak to nebeský architekt zamýšlel. Co ted?

Je-li to tvůj případ, pak se obrať v modlitbě k Bohu a začni čist jeho slovo, Bibli. Zjistiš, že tě Pán Bůh miluje, i když bude muset tvůj život "rozebrat" a ukázat ti tvé hříšné srdce. Ukáže ti ale také na východisko z této situace, na Pána Ježíše, který za tebe zemřel na

kříži, aby odstranil překážku ve tvém životě, která brání jeho správné funkci - tvůj hřich. Vždyť On chce, aby tvůj život byl jiný, nový, fungující.

*Podle Náhřer zu Dir*

## Milí čtenáři,

nový, fungující život, to je tématem tohoto čísla, které je před vámi. Pán Ježíš nám umožnil začít znova. Stali jsme se v něm novým stvořením. Máme nový cíl, nebeskou vlast, příbytky v domě Otcově, odkud očekáváme příchod našeho Pána. Máme nové životní zaměření (ne jako dříve co nejvíce získat, co nejvíce mít, co nejvíce užít) - žít ke cti svého nebeského Otce, aby lidé, když uvidí naše dobré skutky, chválili Boha. Máme nové prostředky - nevedeme boj pozemský, ale duchovní a máme jej vést duchovními zbraněmi, ne jako dosud. Je to tragédie, když si Boží dítka nechá nepřitelem vnutit zbraně, se kterými má proti němu bojovat. Mnozí máme nové spolupoutníky místo starých přátel.

Je mým přáním, abychom opravdu tento nový život žili. Já i vy. Pán nám v tom pomáhej.

Váš bratr

Tomáš Pala

## Z obsahu:

1. Nové stvoření (s. 1)
2. Nová pieseň (s. 4)
3. Nové příkázání (s. 5)
4. Z konference v Prievidzi '98 (s. 7)
5. Vlečný člen jménem "mládež" (s. 10)
6. Učitel a učeníci (s. 12)
7. Nikdo není jako On (s. 13)
8. Moje svedectvo (s. 15)
9. Genesis - úvahy o potope (s. 19)
10. Nejste náhodou kaktus? (s. 21)
11. Výklad listu Júdu (4) (s. 23)
12. O závislosti (s. 26)
13. Zprávy ze sborů (s. 31)

# NOVÉ STVOŘENÍ

*Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, všecko je nové.* (2K 5,17)

Nové věci bývají krásné. Proto si je obvykle velmi vážíme a pečujeme o ně, aby neutrpely úhonu. Když si třeba průměrný člověk koupí nové auto, velice o svého miláčka dbá. Kontroluje úzkostlivě stav oleje, brzdové kapaliny, tlak v pneumatikách, nenechá auto stát na slunci, aby se nepoškodil lak, pečlivě dbá na to, aby se někde neodřelo.

Jak to ale s takovým autem vypadá po dejme tomu deseti letech? Obvykle už jeho majitel o ně tolik nepočuje. Nezáleží mu na tom tolik, protože je to přece už stará šunka. Karosérie už tu a tam prokvétá rzí, někde je dokonce už na kříplá, potahy jsou prodřené a vyrudlé. Už na něm tolik nezáleží. A nakonec, po letech věrné služby, končí někde na vrakovišti.

To je osud všech věcí na tomto světě. Když vydou z rukou tvůrce, jsou nádherné, zdají se být dokonalé, ale pak na nich začiná hlodat zub času. Vážíme si jich čím dál tím méně a nakonec končí v popelnici nebo ve šrotu.

Co je ale na pováženou, je skutečnost, že tento proces nepostihuje jen VĚCI. My sami, tedy my LIDÉ, na tom nejsme mnohem lépe. Postihuje i nás. Byli jste někdy v domově důchodců nebo na LDN? Člověku je mnohdy velmi smutno při pohledu na některé staré lidi, na jejich bezmocnost a nemohoucnost, ze které není úniku, kde můžeme jen pomáhat mírnit a spolu nést tento těžký úděl. A přece i oni byli kdysi mladí a plní života! Tento třesoucí se stařeček byl kdysi silný mladík, který se nikoho a

ničeho nebál a tahle pokřivená a sehnutá bábinka byla také kdysi "holka krev a mléko", které ostatní děvčata záviděla její krásu.

A do tohoto poněkud pesimistického, ale přitom realistického pohledu zaznívá slovo o "novém stvoření". Jak tomu máme rozumět? Jsou na tom křesťané jinak než lidé v tomto světě?

Po tělesné stránce určitě ne. I oni procházejí stejným procesem stárnutí, objevují se u nich tytéž příznaky jako u ostatních lidí. To, co nám o posledních věcech člověka napsal moudrý Šalamoun v Kaz 12,1-7, se týká všech lidí. I křesťané trpí slábnutím zraku, sluchu, přichází skleróza, celková tělesná slabost...

Ale v něčem se přece jen liší: Zatímco lidé tohoto světa čekají na milosrdnou "zubatou", aby už konečně udělala konec jejich trápení a bolestem, Boží děti vědí, že "bude-li stan našeho pozemského života stržen, čeká nás příbytek od Boha, věčný dům v nebesích, který nebyl zbudován rukama..." (2K 5,1).

"Vždyť zde nemáme trvalý domov, nýbrž vyhlížíme město, které příde" (Žd 13, 14), "s pevnými základy, jehož stavitelem a tvůrcem je sám Bůh" (Žd 11,10), kde "Bůh bude přebývat mezi nimi a oni budou jeho lid; on sám, jejich Bůh, bude s nimi a setře jim každou slzu s očí. A smrti již nebude, ani žalu, ani náruku ani bolesti už nebude - neboť co bylo, pominulo" (Žz 21,3,4).

To, co je zde v Kristu nové, je CÍL neboli SKONČENÍ všeho. Zatímco staré je předurčeno ke zkáze a k zániku, je nové trvalé, zůstávající. Pádem Adama bylo celé stvoření včetně nás lidí strženo do zkázy. Vítězstvím Pána Ježíše Krista na kříži se otevřela cesta k věčnému životu v dokonalosti v Boží přítomnosti.

Týká se to však jen CÍLE? Tedy věč-

nosti, která je samozřejmě nesmírně důležitá, ale přece jen z našeho lidského hlediska někdy zdánlivě velmi vzdálená. Co náš pozemský život, ten, který právě teď žijeme, kterým právě teď procházíme?

Apoštol Pavel to píše velmi jasně - "Kdo je v Kristu, JE nové stvoření." Tedy ne BUDE, někdy ve vzdálené budoucnosti, ale JE. Už teď, nyní, za dnů našeho pozemského putování. Ve chvíli, kdy jsi v pokání odevzdal svůj život Pánu Ježíši Kristu, ve chvíli, kdy tě Pán Bůh přijal za své dítě a dal do tvého nitra svého Ducha, který tě ujišťuje o tom, že jsi Božím dítětem, jsi novým stvořením. Souvislost textu, zejména pak pověření ke službě, tuto skutečnost jasně potvrzuje.

Teď ale nastává problém. Duchovně "mladý" věřící člověk, který se v upřímné víře odevzdal Pánu Ježíši, si při čtení tohoto textu řekne: "Výborně! Konečně je všechno jinak než dosud. Teď jsem novým stvořením a všecko bude úplně jinak!" Ale za několik dní či týdnů najednou zjišťuje: "Vždyť jsem se zachoval stejně jako předtím! Zase jsem se rozhněval, zase jsem lhal, zase jsem byl vůči někomu hrubý, zase jsem se díval na neslušné obrázky, zase jsem..." A prožívá trauma, které satan velmi rád zneužívá k tomu, aby zpochybnil naši víru a zabránil nám plnit naše poslání, pro které zde jsme, pro které si nás povolal. Dostává se do dilematu, ve kterém se mnohdy dlouhou dobu trápí. Snaží se pak vlastními silami "na sobě pracovat", což ale obvykle vede jen k dalším zklamáním. Řada lidí se trápí, jiní zase rezignují a spokojí se s tím, že jsou spaseni.

Podívejme se proto blíže na tento výrok Božího slova:

### 1. Kdo je v Kristu

To je první předpoklad, na kterém zá-

závisí všechno ostatní. Pán Ježíš vykonal vše, co bylo třeba pro naši spásu. "To všecko je z Boha, který nás smířil sám se sebou skrze Krista..." píše Pavel dál. Obvykle si představujeme, že "být v Kristu" znamená být znovuzrozen, že ten, kdo se stal Božím dítětem, je v Kristu. Zcela určitě nemůže "být v Kristu" člověk neznovuzrozený, který se nenařodil z Boha, který svůj život v pokání neodevzdal Bohu a nedostal pečeť Ducha svatého. Ale opačně to neplatí tak beze zbytku! Rád bych připomněl slova Pána Ježíše, která řekl svým učedníkům těsně před odchodem do zahrady Getsemane: "Zůstaňte ve mně, a já ve vás. Jako ratolesť nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li při kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojně ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic" (J 15,4-6). Je to naše odpovědnost, abychom zůstali v Pánu Ježíši. Můžeme tedy v Pánu Ježíši "nezůstat", vzdálit se, spoléhat sami na sebe, na své schopnosti. Můžeme se stát na Pánu Ježíši nezávislými.

To nezůstávání v něm nemá nic spojeného s naší spásou. Ale má velmi mnoho společného s naším pozemským životem a jeho projevy. Budeme-li svévolní a "nezávislí" na něm, budeme procházet výše uvedenými dilematy a náš život bude buď křečovitou snahou dokázat křesťansky žít, anebo bude poznámen rezignací. Můj milý bratře, milá sestro, kéž nám dá Pán Bůh milost, tobě i mně, abychom zůstávali v něm, ve svém Pánu a Spasiteli.

### 2. Staré věci pomílnuly

Co to jsou ty "staré věci"? Je to to, co charakterizuje život přirozeného, neboli biblicky "starého" člověka. Jedním z míst, která nám o nich hovoří, je např. Ko 3,5-9. Jejich výčet zní tvrdě: smil-

stvo, necudnost, vášeň, zlá touha, chamtvost, dále pak zloba, hněv, špatnost, rouchání, pomluvy, vzájemné obelhávání se... Někdy pod dojmem toho, co je napsáno v Ef 5,3: "o smilstvu, jakékoliv nezřízenosti nebo chamtvosti at se mezi vámi ani nemluví, jak se sluší na svaté" mívalme tendenci hovořit o duchovním smilstvu, o nevěře vůči Pánu Bohu. Jistě, i ono existuje a je právě tak "starou věcí", ale na tomto místě jde o primární význam slova, o mimomanželský sex. Speciálně toto pokušení bylo velmi aktuální v antickém světě starého Řecka a Říma a je stejně aktuální i v dnešní době, kdy padla nejrůznější tabu. Sami o sobě nejsme imunní proti všem těmto pokušením. Mnohdy jsme zaskočeni tím, že tyto sklonky objevíme sami v sobě. Vede nás to obvykle k podvědomé i vědomé snaze "něco s tím udělat", která obvykle končívá neúspěšně.

Pán Bůh po nás ale nechce, abychom se sami vytáhli z tohoto začarovaného kruhu. Ví, že je to nad naše sily. Proto totiž zemřel Pán Ježíš na kříži, aby nás z tohoto kruhu vysvobodil. Co však máme udělat, je utíkat se ke svému Spasiteli, stále znova a znova. A jestliže přijdeme ke svému Pánu s dětinskou důvěrou, smíme zažít úžasnou věc: Utečeme-li do jeho přítomnosti, tu se najednou ty naše zlé sklonky ztrácejí - najednou pomíjí, ztrácejí svou sílu, moc a přitažlivost, které jsme předtím nedovedli odolat.

### 3. Je tu nové (hle, všecko je nové)

Po zhroucení socialismu v naší zemi bylo odstraněno embargo na počítačovou techniku. Naše země byla zaplavena množstvím osobních počítačů, které se dostaly do firem (a dnes už se stávají samozřejmostí mnoha domácností). Zpočátku jsme byli vůči této nové technologií velmi skeptičtí. Měli jsme

předtím v podniku centrální počítač. To však byl moloch, který jen požadoval nejrůznější data a spoustu práce navíc, a nikdy nám v ničem nepomohl. To, co se předtím dalo jednoduše domluvit s příslušným referentem, bylo se zavedením tohoto monstra neřešitelným problémem. A teď přišly tyto "malé" osobní počítače. To že nám má pomoci? A jak dlouho to bude trvat, než se na tom naučím pracovat? Zejména starší lidé rezignovali. A přece se toto nové prosadilo. Dnes si už nedovedu představit svou práci, kdyby mi někdo počítač odnesl. Je opravdovou pomocí. Nešlo to ale úplně hladce. Musel jsem si projít dětskými nemocemi, mnohokrát jsem celou práci, kterou jsem udělal, zapomněl uložit a byla nenávratně pryč a já musel začít znova. Mnohokrát jsem se zlobil a mnohokrát jsem byl zoufalý.

Totéž bylo i s našimi výrobky. Pracuji v elektrotechnice. Pokrok se u nás v minulosti zastavil u releové techniky. A teď přišly mikroprocesorové technologie. Naši odběratelé je nechtěli, oni znali ty svoje staré systémy, kde si uměli připlovat kontakty, nebo přepojit dráty. U nového řízení na plošném spoji to ale nejdě. Dnes, po několika letech, ty staré releové logiky už nikdo nechce ani vidět, protože tito lidé pochopili, že nové řídící systémy jsou mnohem spolehlivější, že lze u nich snáze najít poruchu a že oprava je mnohem jednodušší. Na tom nic nemění to, že tomu systému nerozumí. Ale copak já musím rozumět, jak funguje kalkulačka, jak se ty informace v ní vevnitř honí? Důležité je, aby dělala to, co dělat má.

To je jen takový malý obrázek toho nového v našem životě. Stát se Božím dítětem je něco podobného, jako tento pokrok v elektrotechnice. Náš život se změní kvalitativně. To, co dříve bylo nemožné, je v Kristu realitou. Všechno

je nové! To je skutečnost. Nenechme se odradit počátečními neúspěchy. Možná, že se nám zdá, že to staré bylo lepší, protože jsme to "měli ve svých rukou". Je skutečností, že to nové zřejmě na této zemi nepochopíme, že to pro nás zůstane tajemstvím, právě tak, jako je pro mne tajemstvím to, co se děje v procesoru kalkulačky. Budu si muset zvyknout na to, že musíme tomuto Božímu "řízení" důvěrovat. A učiním-li to, nebudu zklamán.

Také budu muset počítat s počátečními neúspěchy. To "nové" v našem životě nepřijde najednou jako "blesk z nebe". Nepočítejme s tím; že se nám vše bude hned napoprvé dařit, že vše bude okamžitě "super". Budeme se muset tomuto "novému" životu učit. Také o ledacos přijdeme a budeme to muset možná vícekrát opakovat, než pochopíme, jak máme k tomuto novému životu přistupovat.

A které to jsou ty nové věci? I ty máme zapsány na mnoha místech. Vraťme se tedy alespoň opět do Ko 3:  
"... oblecte nového, který dochází pravého poznání, když se obnovuje podle obrazu svého Stvořitele... Jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, oblecte milosrdný soucit, dobroru, skromnost, pokor a trpělivost. Snášejte se navzájem a odpouštějte si, máte-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. Především však mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti..." (Ko 3, 10.12-14)

Bratře a sestro, možná, že jsi k tomu novému skeptický - že po svých zkušenostech nedůvěřuješ a bojiš se, abys zase nenaletěl. Můžeš naletět lidem, ale nikdy ne Pánu Bohu. On své slovo dodrží. Jen mu důvěřuj a spolehni na jeho slovo. A pak krůček po krůčku poznáš, jak tě on povede, a jak to nové v tvém životě bude růst. Nebude to

najednou, ale po určité době zjistíš, že tak, jak jsi žil dříve, už bys nikdy žít nechtěl. A to je zdravý růst křesťana, který ti ze srdce přejí.

#### 4. Pověřil nás, abychom sloužili tomuto smíření (2K 5,18).

Celý tento proces, který jsme si popsalí, není samoúčelný. Pán Bůh nedělá nic jen tak pro nic za nic. Tento nový život, který nám Pán dal, není pro to, abychom se jím chlubili, a také není pro to, abychom ho úzkostlivě ukryvali jako tajemství před jinými. Jsme pověřeni tím, abychom tuto zvěst nesli dál. "Jsme tedy posly Kristovými..." (v. 20) Milí bratře a milá sestro v Kristu, jsi si toho vědom(a), že jsi *spolupracovníkem na tomto díle*? V tom je totiž právě jádro toho nového: Náš starý život byl zaměřen sobecky na nás. Nový život je stejně jako život našeho Spasitele životem oddanosti svému Bohu. Nezapomeňme na to!

Tomáš Pala

## Nová pieseň

Novému stvoreniu v Kristu prislúcha nová pieseň. Sme vyzývaní: "Spievajte Hosподinovi novú pieseň!" (Ž 96,1), ktorú vkladá On sám do našich úst (Ž 40,4).

Denno-denне môžeme čítať v novinách, počuť v rádiu, sledovať v televízii správy o zločinoch, vraždách, podvodoch a môžeme si povedat: "To je zase tá istá stará pesnička!" Aj my sme ju kedysi spievali, keď sme boli nevyslobodení z hriechu. Pán nám ale dal novú pieseň, ktorá je o inom. Spievame ju samostatne - sólovo, no i spoločne v chóre veriacich ľudí - kresťanov.

Ak máme spievať spolu, potrebujeme si chytiť správny akord. Nemôžeme si

začať spievanie každý po svojom. O to sa postará náš nebeský dirigent, ktorý nám uvádzá tri tóny plného harmonického akordu. Čo sú to za tóny? Bezpochyby tieto: "A teraz zostáva viera, nádej a láska, to troje, ale najväčšia z nich je láska" (1K 13,13).

Základným tónom stupnice, v ktorej spievame, má byť láska. Pieseň sa nemusí zákonite začínať svojím základným tónom, ale spravidla ním končí.

Zvučí v našom novom živote takáto nová pieseň? Iba taká je na oslavu Boha a milo sa počúva ľuďom. Načúvajme dobre akordu neba, aby sme niekoho netrápili falosným spievaním. Vo večnosti, kde už viera prestane a nádej sa naplní, budeme pokračovať v spievaní piesňou lásky. Učme sa jej už teraz, je nádherná!

Ilko Kozár

## NOVÉ PŘIKÁZÁNÍ

"Přikázání nové dávám vám, abyste se milovali vespolek. Jakož já miloval jsem vás, abyste i vy milovali jeden druhého." (J 13,34)

Těmito slovy vyjádřil odcházející Pán základní charakter vnitřního poměru učedníků mezi sebou. K podstatě opravdového následování Pána Ježíše Krista patří vroucí láska vykoupených mezi sebou. Že tomu tak je, vyplývá už z toho, že Pán spojuje své přikázání bratrské lásky se svým nanebevstoupením. Bezprostředně předtím totiž řekl: "Synáčkové, ještě maličko jsem s vámi. Hledati mne budete, ale jakož jsem řekl Židům: Kam já jdu, vy nemůžete přijít, i vám pravím nyní." (v.33)

A potom v přímé souvislosti pokraču-

je: "Přikázání nové dávám vám, abyste se milovali vespolek." (v.34) Tato souvislost má hluboký význam. Pán Ježíš se loučí se svými učedníky, aby se odebral k Otci. Ale pro dobu své nepřítomnosti jim zanechává úlohu, která má být současně útěchou. Protože již nemohou míti Pána Ježíše mezi sebou v těle, mají se mezi sebou milovat, mají s láskou Pána Ježíše (Fp 1,8) milovat Krista v bratru, a tato vzájemná láska jim bude občerstvením a obsahem života v době nepřítomnosti toho, který je tak vroucně miloval. "Toto nové přikázání má v určitém smyslu nahradit jeho nepřítomnost" (Lange).

Pro svůj návrat k Otci již nemůže být jejich **viditelným středem**, přesto chce být a zůstat jejich **neviditelným středem**. Vpravdě, milujeme-li láskou Kristovou tělesně nepřítomného Pána v tělesně přítomném bratru, zakoušíme něco z tělesně nepřítomného Spasitele. Proto stojí nanebevstoupení Kristovo a Kristova láska vykoupených v nejvnitřnejší duchovní souvislosti.

Ve své podstatě je na tomto přikázání všechno nové.

1) Nejprve rozsah. Milovat - samo o sobě, na tom nebylo nic nového. Ani ve všeobecném životě člověka, ani ve starozákonném zjevení Božím a obecnství lidu. Již v Mojžíšově zákoně je možno číst: "Milovati budeš bližního svého jako sebe samého" (3M 19,18). Ve smyslu starozákonného výkladu byl tímto bližním izraelský soukmenovec. Ale zde, u **Krista**, se jedná o široširou lásku. O lásku, která se vine před národy, která obklopuje každého vykoupeného, která není židovskou národní láska, ale **křesťanskou univerzální láskou** bratrskou a rodinnou: "Není Žid ani Řek. Není sluha ani svobodný. **Není muž ani žena. Nebo všickni vy jedno jste v Kristu Ježíši.**" (Ga 3,28)

2) Novým na této lásce je bod jejího východiska, protože její podstatou a centrem není nikdo jiný než Kristus. Láska Izraelity k Izraelitovi pramenila z toho, že Pán, Bůh Izraelův, byl Bohem obou a oba byli vyvoleni v Abrahamovi, takže každý - následkem tohoto společně obdrženého činu Boží milosti - byl jeden druhému **druhým** já.

Pán Ježiš Kristus, z člověka Žid, přináší úplně novou lásku. Milujeme se vespolek kvůli Pánu Ježiši. **Vidíme jeho dílo v duši druhého**. Milujeme bratra, protože přijal stejnou milost, protože je nádobou stejného věčného života, protože je společníkem na stejně cestě do stejné slávy.

Láska křesťana není možné přirovnat k přímce, bezprostředně spojující dva body, milujícího a milovaného. Podobá se velkému nebeskému oblouku, který se klene nad oběma. Podobá se nebeskému mostu, jako sedmibarevná duha.

**Tato láska jde nejprve od nás ke Kristu, ze země do nebe, a od Krista k tomu druhému, z nebe na zem.**

Tato láska miluje "v srdci Ježíše Krista" (Fp 1,8). **Je to Kristova láska**.

3) Nové je též její měřítko, protože miluje tak, jako "já miloval jsem vás". Pro novozákoní chápání věcí je přiznačné, že se na pozemský život přikládají nebeská měřítka.

Muži mají milovat své ženy "jako i Kristus miloval církev" (Ef 5,25). Věřící mají být mezi sebou jedno "jako ty Otče ve mně a já v tobě" (J 17,21). Nastaneli mezi nimi napětí, mají si odpustit "jakož i Bůh v Kristu odpustil vám." (Ef 4,32).

Mají se snažit, aby byli "dokonalí, jako Otec vás, který jest v nebesích, dokonalý jest" (Mt 5,48).

Křesťanská bratrská láska je praktickým vyjádřením vděčnosti za naše osobní zkušenosti s láskou Boží, zjevenou v Kristu Ježíši. Věřící, nořící se do Kristovy lásky, nikdy nezapomene, z jak hluboké propasti jej Kristus vysvobodil. To ho čini pokorným, tichým a dobrotivým, trpělivým a shovívavým.

### **Všechna nesnášenlivost tkví v nedostatečném pochopení milosti.**

Kdo však dokáže udělat Kristovu lásku měřítkem své lásky ke všem spoluvelkoupeným, bude ochotně a s radostí poslušen slovům apoštola: "*Protož příjmějte se vespolek, jakož i Kristus přijal nás ve slávu Boží*" (R 15,7).

4) Na křesťanské lásce je však novým také její účel a cíl. Směr jejího působení je láска, dokázaná Ježíšem Kristem samým. Zjevuje, že jsme učedníci Pána Ježíše Krista. Máme dělat čest svému Mistru. Proto ono zdůrazňující "moji" v následujícím verši:

*"Po tom poznají všickni, že jste moji učedníci!"* (v.35).

Veškerá neláska žáků zneuctlivá velkého Učitele, neboť hlavním předmětem jeho vyučování je svatá láska a veškeré postupování v jeho škole je pokračování v praktickém obecenství. Všechn růst v posvěcení je růstem v lásce.

Nikdy nezáležela síla svědectví jakéhokoliv hnutí v oddělení, ale jedině - byla-li tam vůbec - v Kristově lásce, v níž je sice zahrnuto oddělení od všeho Bohu nelibého, ale pokračuje nesrovnatelně dále. Nezůstává vězet v popírání, ale probojovává se ke svatosti.

Ano, láska je tím, co je svatým popudem k obecenství, touhou po bratru. Neboť: "*Bůh láska jest, a kdož v lásce přebývá, v Bohu přebývá a Bůh v něm.*" (1J 4,16).

Erich Sauer

## **Celoslovenské zídenie Kresťanských zborov**

### **Prievidza '98**

Zídenie sa konalo na pre nás novom mieste. Tá budova (bývalé sídlo OV KSS) bola vybudovaná pre celkom iný účel, než je oslavu Božieho mena. Keď sa mohutne rozozvučal hudobný nástroj, neoznamoval v sále, že "Internacionálala je ľudstvo nový zrod", ale že znovuzrozenie je skrze přijatie Pána Ježíša Krista. Opäť sme cítili naplnenie 2. žalmu: "*Zoskupujú sa zemskí králi a kniežatá sa spolu radia proti Hospodinovi a proti Jeho Pomazanému... Ten, ktorý býva v nebesiach, sa smeje, Pán sa im vysmieva...*" Ako účastníci mohli sme si uvedomiť aj túto skutočnosť.

Predmetom uvažovania Božieho slova bola téma zhodná s témom na tohoročnom zídení v Ostrave: "*Vykupujte čas, lebo dni sú zlé.*" Najviac citovaný text bol Ef 5,14-17: "*Prebud' sa ty, kto splíš a vstaň zmŕtvych, a bude ti svietiť Kristus. Teda hľadte, aby ste sa správne chovali, nie ako nemúdri, ale ako múdri, využíavajúc si čas, lebo dni sú zlé. Preto nebudete nerozumní, ale rozumejúci, čo je vôle Pánova.*"

Výklady slúžiacich bratov sa sústredili na štyri oblasti:

1. Výzva pre praktický život v kontexte listu Efezanom
2. Zlé dni - ich charakteristika
3. Vykupujte čas
4. Správajte sa rozumne

#### **1. Praktická časť listu Efezanom**

je obsahom 4. a 5. kapitoly. Vedie nás k tomu, aby sme chodili hodne povolenia, ktorým sme povolení (4,1), aby sme chodili v láske (5,2). Predchádzajúce kapitoly nám odpovedajú na otázky: kto

som, čo som, čo nám Boh dal, čo pre nás a s nami vykonal v Kristu. **Najskôr čítajme Ef 1-3, potom pristúpme k 4-5. Sedieť vo večnosti znamená byť vyslobodený z problémov času.**

História efezského zboru je veľmi pohnutá. Misiu tam začal Apollo, ktorý mocne poukazoval, že Kristus je Ježiš. Pavol jeho misiu podporil a bojoval v Efeze s nečistými mocami. Zbor prežil Demetriovu vzburu, ale obstál. Pavol po odchode a uplynutí istého času sa cestou do Jeruzalema stretol so staršími efezského zboru (Sk 20) a predpovedal im ľažké časy hovoriac, že "*po mojom odchode vojdú medzi vás draví vlci, ktorí nebudú šetriť stádo. Ba z vás samotných povstanú mužovia, ktorí budú hovoriť prevrátené veci, aby tiahli učeníkov za sebou*" (Sk 20,29.30). To sa i naplnilo - začalo sa to opustením prvej lásky, Zj 2,4. Pán pohol svetníkom efezského zboru, zaniklo aj mesto. Dnes turista na mieste zbořeného Efezu musí konštatovať: "*Zostali iba kamene.*" Smutné svedectvo - najmä pre zbor. Tak skončil zbor, kde v zlých dňoch nevykupovali čas správnym spôsobom a nekonali ako rozumní.

#### **2. Zlé dni**

Sú dnes horšie dni ako vtedy? Niektorí vrvia, že sú horšie, iní, že vždy boli zlé. Horšie sú, lebo satan vie, že má krátke časy a je čoraz usilovnejší v zvode a klamstve. Ale pre Boží ľud vždy boli časy zlé.

**Z hľadiska národov** - v dobe apoštola Pavla bola doba mieru. Rím bol tak mocný, že veľkých vojen nebolo. Vláda

dopriala ľuďom chlieb a hry. Ľudia žili v hriešnych rozkošiach - ako dnes. Vysočá životná úroveň slobodných, relativný pokoj, hry, rozkoše - to patrí aj k charakteru dnešnej doby. Svet bol hriešny aj za doby Pavla, aj dnes.

Z hľadiska Izraela - to neboli dobré časy. Izrael žil ako porobený národ. Aj vnútorne bol zlý, chýbalo pravé náboženstvo a poznanie Boha; Pán Ježiš toho nemal veľa, čo by pochválil.

Z hľadiska Cirkvi - ukázali sme si to na príklade v Efeze. Prvá láska zašla, objavovali sa skutky mikulášencov - dejenie Cirkvi na klérus a laikov, čo Pán Ježiš nenávidí. Filadelfia prerásťla v Laodiceu - pyšnú a samolúbu miestnu cirkev, ktorá je vlažná a Pán Ježiš je za dverami.

Do týchto pomerov zneje apoštola výzva: "Vykupujte si čas, lebo dni sú zlé!"

### 3. Vykupujte si čas!

To je jadro apoštolovej výzvy. O čase možno povedať, že plynne nezávisle od nás. Raz beží, letí, inokedy sa vlecie. Niekedy je krátky a niekedy dlhý; dobrý a inokedy zlý. Beží i letí, je krátky, keď sa ohliadame späť na svoj život a vidíme nesplnené úlohy a predsavzatia. Vlecie sa, je dlhý alebo zlý, keď sme v chorobe, trápení, či keď sme stratili svojich milých čo odišli k Pánovi a túžime sa čím skôr s nimi stretnúť.

Časom v našom predmete sa myslí časový úsek, interval času, príležitosť. Taktô definitovaný čas má svoju kvalitu. Tá sa plynutím času pominie. Preto treba čas vykupovať ako poklad neprečítateľnej ceny.

Podľa Ef 2,10 máme využívať príležosti, ktoré nám Pán Boh vopred pripravil. Nevyužiť ich je hriech. Slová "Vykupujte čas, lebo dni sú zlé," možno

parafrázovali takto: "Vykupujte príležosti, ktoré sa nevrátia, lebo sú tu zlé vplyvy, čo na nás pôsobia."

V Žalme 90 je prosba: "Nauč nás tak počítať naše dni, aby sme uvodili múdrost do srdca." Z toho vyplýva niekoľko rád:

\* Aj šľachetné veci musia ustúpiť šľachetnejším.

\* Nechajme padnúť tieň kríza Pána Ježiša na naše aktivity a voľme si podlať ho.

\* Ja nemám slúžiť času, ale čas mne. Čas nie je ani pán ani nepriateľ, ale prostriedok a sluha.

Aj čas patrí k Božiemu stvoreniu, o ktorom Boh povedal, že bolo všetko dobré. On sám akceptoval čas a riadil sa ním, lebo "keď prišla plnosť času, poslal Boh svojho Syna..." (Ga 4,4). Aj my máme využívať príhodný čas na spasenie (2K 6,1-2), na kázanie (2Tm 4,2), na dobré skutky (Ga 6,10).

**Vykupovať čas** - čo to značí? Slovo "vykupovať" je v grécktine odvodené od miesta AGORA, kde sa konali trhy vrátane trhu otrokov. Z toho je odvodené sloveso AGORAZO - kupovať a EXAGORAZO - vykupovať. Vykúpený predmet už prestal byť tovarom a vykúpený otrok sa už do trhového obehu nevrátil, stal sa slobodným. Vykúpiť čas značí získať ho, lebo je možné ho použiť len raz.

Podľa biblickej miery je určené žiť človekovi 70-80 rokov. Prvých 20 rokov potrebuje človek na vzdelanie, vstup do manželstva a pod. Po sedemdesiatke už toho veľa neurobí, lebo sa vyskytne choroba či u neho či v rodine a hodne sa presedí u lekára. Pre činný život zostáva v najlepšom prípade 50 rokov. Keď z toho tretinu prespíme a tretinu strávime v zamestnaní, zostane nám asi 17 rokov. Tieto možno vykúpiť pre Božie kráľovstvo.

### 4. Rozumné využívanie času

Otrok nie je pánom svojho času a ani nie je za jeho účelné využitie zodpovedný. No my už nie sme otroci, ale slobodní.

Pán Boh mal záujem vyslobodiť izraelský národ z Egypta, z otroctva Egypťanom pre službu Bohu. Chceš byť slobodný - nuž sa pýtaj - od čoho a k čomu. Kto nie je vyslobodený Pánom Ježišom Kristom, je otrokom hriechu.

Niekedy cítim, že Pán Boh je nami zarmútený a potom sme aj my smutní. Ako inak, keď zarmucujeme Svätého Ducha, ktorý je naším Tešiteľom?

Keď mám v živote problém sám so sebou, čo s tým?

\* Problém musím formulovať.

\* Musím si jasne odpovedať, či chceme s tým naozaj skoncovať.

\* Musím sa správať ako dospelý (Ef 4,14) - stáť si za slovom.

\* Musím si uvedomiť a prijať pomoc zhora: "Všetko vládzem v tom, ktorý ma posilňuje..." (F 4,13).

"Znád svoj dom, lebo zomrieš a nebudede žiť" (2Kr 20,1), zaznelo Božie slovo ku kráľovi Ezechiášovi. On ale neboli pripravený. Na jeho pláč a úpenlivú prosbu mu Pán Boh pridal 15 rokov života, kedy ale už nič rozumné nedokázal, iba nerozumné veci. Sme pripravení na odchod do večnosti ako Pavol?

Bohatý hospodár v Pánovom príbehu kojal podľa seba veľmi rozumne, keď sa postaral o uskladnenie bohatej úrody v nových sýpkach a skladoch a tešil sa z budúcnosti. Pán ho nazval bláznom...

Pred nami je veľká úloha - misia. Je to ten najlepší spôsob, ako múdro využiť čas: "Ten, kto jíma duše, je múdry" (Pr 11,3). Komu pôjde zachránený pohan najprv v nebi ďakovať? Najprv pristúpi k Pánu Ježišovi a pokloní sa Mu. Potom podákuje misionárovi. A potom tým, čo

sa za misiu modlili. Či aj nám alebo za nás niekto v nebi podákuje?

Niekedy nám hrozí nebezpečenstvo, že si zablokujeme cestu na vykupovanie času. Ako chceš vykupovať čas so ženou, ktorá ti nepatrií? Zablokuješ si čas. Vstup do manželstva je vstup do aktívnej služby.

Vykupovať je možné iba prítomný čas. Minulosť je nenávratne preč a budúcnosť nie je v tvojich rukách. Preto vykupujte prítomný čas, aj keď zač treba platiť nejaké hodnoty!

Pri vykupovaní času nám bráni naša rozptýlenosť. Sedíme tu (na konferencii alebo pri čítaní časopisu) a naša myseľ je tam... "Jedno si žiadam... Jedno budem hľadať...", spieva žalmista. Človek, ktorý sa zameria na jedno, býva úspešný. Mária bola sústredená na Pána a Jeho slová, kym Marta sa nepokojila pre mnohé veci. Pán pochválil Máriu pre jej sústredenosť na lepšiu stránku. Aj Pavol vyznáva: "Jedno robím..." (F 3,14) - vykupujem prítomný čas. Minulosť ani budúcnosť nám nesmie zobrať prítomnosť.

sprac. Ilko Kozár

### CHCI PRO TĚ ŽÍT!

Vím, nejsem nic!

Však malé, slabé děcko,  
v něm máš-li trůn, můj Pane živý -  
a Ty jsi živ na věky od věků,  
živ na nebi i v člověku -  
můž' činit divy!

Nuž, nejsem nic, jen prach a bláto země,  
však Ty-lis' ve mně, mohu všecko.

Ach, za to blaho, že smím Tebe mít,  
Tě milovat a ctít  
a s Tebou vítězit:  
**Chci pro Tě žít!**

Marie Rafajová

## VLEČNÝ ČLUN jménem "mládež"

*Všichni to říkají, ale málokdo to prožívá: "Mládež patří ke sboru!" Ale realita vypadá jinak: Tu je lodička, která se jmenuje sbor, a tamhle je pomocný člun jménem "mládež". A pozorovatel na majáku má někdy sotva dojem, že obě pluje stejným kursem. To je na pováženou, protože každý dobře ví, že pomocný člun má co do činění s přežitím lodního šroubu! Mladí se dokážou často identifikovat se svou skupinou, ale spíše méně se svým sborem. Co je toho přičinou a co můžeme udělat, aby nezaujatý pozorovatel viděl jasné: lodička a pomocný člun nesou stejně jméno a plují pod stejnou vlajkou?*

**Změněné pole střetů mezi mládeží a sborem**

Adam a Eva v době líbánek - takoví jsou asi jedinci, kteří nevědí, co znamená "generační konflikt". Od těch dob to není nic nového pod sluncem. Už staří Řekové si naříkali na "dnešní mládež". Dříve bylo všechno lepší, dokažete i budoucnost! Konflikty mezi mládeží a sbory existují od těch dob, kdy se v bratrských sborech začalo s prací s mládeží. Avšak konflikt se změnil. Netvoří-li mladí lidé většinu sboru (což většinou netvoří), jsou třecí plochy v těchto bodech:

Už staří Řekové si naříkali na "dnešní mládež"

**1. Oblečení:** Názory na "vhodné oblečení" se podstatně liší.

**2. Řeč:** Registruje se "velkohubost" mladých.

3. (často předstírané) sebevědomí mladých lidí naráží na nedostatek lásky druhé strany.

**4. Nezávaznost.** Lidé se hněvají na nedochvilnost a nedbalost.

5. V otázce "Co se sluší?" existují velké rozdíly mezi generacemi.

6. Starší si představují sbor jako místo "odpočinku", mladí chtějí "akce". (Konflikt v uspořádání bohoslužeb).

7. Mladí rádi přidávají plyn, starší raději brzdí.

Velká část těchto třecích ploch začíná opravdu konfliktem generací. Existují také ale i nové problémy, které mají své kořeny v postmoderní kultuře.

**Otzáka "nabídky prožitků ve sboru"**

Teenageři (-náctiletí) a mládežníci vyrostli ve velmi silné kultuře "zážitků" (Shopping místo nákupů, reklama přežití, extrémní druhy sportů atd.) Jsou zvyklí klást si otázku: Jaký mám při tom pocit? Co prožívám? A tuto otázku si samozřejmě kladou i ve sboru.

**Následující výsledek průzkumu mezi teenagery z východoněmeckých bratrských sborů z roku 1994 ukazuje, jak prožívají mladí lidé naše sbory:**

**Kladné hodnocení:**

- + biblicky věrná zvěst,
- + diskuse, podporující víru,
- + integrace (zapojení) mladých,
- + mladí jsou staršími akceptováni,
- + srdečnost,
- + milé pozdravy,
- + velmi osobní,
- + varhany a zpěváci,
- + otevřenosť pro nové věci...

**Záporné hodnocení:**

(seřazeno podle četnosti odpovědi)

- Otázky vztahů: ztráta zájmu o sebe navzájem, absence partnerů k rozhovorům, pokrytectví, tvorba stran...,  
- tradice: "zasedací pořádek", ztrálost a úzkoprsost,

- generační konflikt: neprozumění, předsudky starších,

- hudba: žádné nové písničky, ze 600 písniček se zpívá jen 250, zpěv bez nástroje...

- kázání / biblické hodiny: málo praktického využití, nudné, nesrozumitelné...

### Domov starých i mladých

Ten, kdo mladé lidi, kteří se v těchto bodech vyjádřili kriticky, odbude poznámkou "My přece nejsme církvi dobrých pocitů!", nepochopil problém. Jak by se cítili zastánci takových argumentů, kdyby bohoslužba proběhla ve stylu kroužku teenagerů? Nedobrě! Dobrě se cítit určitě není cíl sborové činnosti (sbor je přece rybolovné zařízení!), ale je to důležitý bod na cestě k cíli. Kdo se u nás nebude cítit dobře, ten se u nás nezdrží! Proč by to nemělo být možné, aby sbor nabízel domov jak starým, tak mladým?

### Stažení do ulity: Návrat do soukromého hnizda

Průzkum ale takto ukázal, že otázky vztahů (čestnost, zájem o druhé...) jsou pro mladé lidi nesmírně důležité. Zde má každý sbor šanci mladé lidi získat. V době, kdy se osobní vztahy stávají stále povrchnějšími (individualismus, zakuklení, svět on-line) jsou kladné vztahy nesmírně cenné!

### Svět on line: pomocí počítače na databázi Internetu

### Multioption - církve jako volba

Přemíra nabídky v téměř všech oblastech (20 druhů sprchových gelů, 40 televizních kanálů...) vypadá zprvu jako nekonečná svoboda. Prohlídne-li si ji však pořádně, tu se najednou ale ukáže ve skutečnosti jako nátlak: "Vynucená

volba". Člověk musí volit a vytvořit si svůj "námezdný život".

### Námezdný život: každý si složí svůj život jako splétaný koberec

To samozřejmě pojmenovává i křesťanskou mládež. Sbor se se svými aktivitami (bohoslužby, mládež, kroužky teenagerů) stává místem volby, cíli tomu, čemu se v odborné řeči říká option. Volí se mezi různými nabídkami v křesťanském (a světském) sektoru, aniž by se člověk někde zavazoval, a tak se vytváří zástup "volně se pohybujících jednotlivých křesťanů".

### Ztráta hodnot - relativizace Božích norem

I když je církev vůči společnosti téměř "světlem světem", jsou i zde cítit důsledky ztráty hodnot. Pozorují mezi mladými křesťany následující tendenci: na jedné straně se stále častěji kladou otázky: "Co je Boží vůle pro můj život?" a přeji si Boží vedení v konkrétních životních otázkách. Ale na druhé straně jsou sotva hotovi konat tu Boží vůli, kterou nám sdělil v písemné formě (např. 10 přikázání)!

Na jedné straně touha po Božím vedení, na druhé straně není ochota Boží vůli také konat

### Rezignace - mladí už nebojují

Časy bojovné mladé generace (60. a 70. let) jsou dávno za námi. Dnes už se nebojuje, dnes se vystupuje. To se projevuje i v křesťanské oblasti: Mladí lidé, kteří byli dříve ve sborech známi jako "štourové" a "kritici" se dnes jednoduše přestávají věcmi zabývat ("já to přece nezměním...") a stahuje se zpět do svého vlastního pocitového světa. Někteří ukáží dokonce postiženému sboru

záda a hledají:

- a) zážitky mimo církve ("ve světě"), nebo
- b) útočiště v jiném křesťanském uskupení, ve kterém se tito na zážitky orientovaní lidé cítí správně (např. v charismatických sborech: pocity, zážitky a moderní písničky).

#### Dnes už se nebojuje, dnes se vystupuje

**Spousta práce pro ty, kdo pracují s mládeží**

Podaří-li se získat mladé pro sbor a integrovat je do spolupráce, získáváme mimořádně tvůrčí potenciál. Mladí lidé dovedou rozvinout příkladnou víru a být těmi, kdo přenášejí důležité duchovní impulsy (1Tm 4,12n; 1J 2,13b).

**Podaří-li získat mladé pro sbor a integrovat je, získáme nesmírný kreativní potenciál**

**Získat mladé pro sbor se však dá jen tehdy:**

... když jsou ve sboru skutečné vzory (ryzost),

... když se ti, kdo pracují s mládeží, angažují i ve sboru (funkce příkladu),

... když se jim svěří úkoly (integrace místo "sboru jako místa volby"),

... když se na ně postupně přenáší odpovědnost (kdo sbor spoluvtváří, bude jej jinak prožívat!),

... když bude ovládat umění povzbuzovat,

... když se naučí používat kritiku konstruktivně.

**Pro roli pracovníka s mládeží je přitom důležité:**

1. Ustanovení pracovníka s mládeží ve sboru je staršími snáze akceptovatelné, je-li aktivní i v jiných oblastech sborové práce.

2. Měnit můžeme jen tehdy, spolu pracujeme-li!

3. V kroužcích mládeže musí mít místo mj. i takováto téma: K čemu církve? Závaznost, Zprostředkování biblických hodnot, Jak jsme pojmenování naší kultury?

4. Ve sboru by se měl pracovník s mládeží snažit o to, aby vzbudil zájem o mladou generaci. (Staří sice také kdysi byli mladí, nikdy však neprožívali to, co dnešní mladí prožívají!).

5. Měl by umět odzbrojít ostrou kritiku na přínos mladých a vzít ji na sebe (projevit odpovědnost!).

Markus Schäler, *Die Botschaft srpen '98*  
přel. Tomáš Pala

## UČITEL A UČENÍCI

Obyčajne v septembri viac ako inokedy hovoríme o učiteľoch a žiakoch. Azda je to tým, že sa začína školský rok. Hoci sme aj starší, máme iste dakoho v rodine, vnúčikov alebo pravnúčikov, ktorí idú do školy. Niektorí prvý raz - a to je významná životná udalosť.

Aj v kresťanskom živote myslíme viac ako inokedy na toho Učiteľa s veľkým "U". Nie je Ním nikto iný, ako Pán Ježiš Kristus. Nech je pochválené Jeho meno!

Už v Starom zákone sa často Pán Boh predstavoval svojmu ľudu ako Učiteľ. Hovoríval k nemu prostredníctvom prorokov a kňazov. Tí boli prevažne učitelia a dodnes sú v Izraeli známi ako rabíni. Aj Pána Ježiša počas Jeho pobytu na tejto zemi volali Rabbi alebo Rabbíni. Hoci sa nikomu takto oficiálne nepredstavoval, ľudia Ho takto nazývali jednoducho preto, že Jeho učenie automaticky navodzovalo k takému pomenovaniu. Pripomeňme si

aspoň niektoré miesta z Nového zákona, kde sa hovorí o Pánovi Ježišovi ako o Učiteľovi:

Raz oslovil Pána Ježiša istý bohatý mládenec takto: "Učiteľ, čo dobré mám robiť, aby som mal večný život?" Neskôr mu Pán odporučil: "Ak chceš byť dokonalý, chod', predaj svoj majetok, rozdaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma." Predstavte si, že by sa podľa týchto Pánových slov správali naši podnikatelia. To by bola lahôdka pre chudobných, ktorých je vôkol nás čím ďalej tým viac... (Mt 19,16n).

Ked' išlo o rôznych učiteľov, Pán Ježiš svojim hovorí: "Vy sa však nedávajte volať Rabbi, lebo jeden je váš Učiteľ... Kristus" (Mt 23,8-9).

Jedného dňa poslali zákoníci a kňazi za Pánom Ježišom špehúnov, aby sa Ho opýtali: "Učiteľ, vieme, že správne hovoríš a učíš. Neuprednostňuješ nikoho, ale podľa pravdy učíš Božej ceste. Je nám dovolené platiť cisárovi daň a či nie?" Tu zazneli Jeho veľmi významné slová: "Vracajte teda cisárovi, čo je cisárovo a Bohu, čo je Božie" (Lk 20,21n).

Azda najvýznamnejší verš v súvislosti s Pánom Ježišom ako Učiteľom je v príbehu o úmrtí Lazara, brata Marty a Márie. Pán Ježiš vtedy prišiel do Betánie, aby Lazara vzkriesil. Ani tí najbližší však tomu veľmi neverili. Najmä Mária veľmi nariekala za svojím zosnulým bratom. Zaplákal aj Pán Ježiš. Ked' sa Marta dozvedela, že Pán chce hovoriť s Máriou, bežala za ňou a povedala jej: "Učiteľ je tu a volá ťa" (J 11,28). O Márii ďalej čítame, že rýchle vstala a šla k Nemу. Neskôr Pán Lazar vzkriesil. To bolo údivu a radosti!

Pre všetkých z nás aj dnes platia Pánove pozvania k nasledovaniu Jeho šlapají. Ako ide žiak v šlapajáčoch svojho učiteľa, tak šli za Ním najprv učenici, apoštoli a potom milióny menších či

väčších nasledovníkov po celom svete. Íšť za Pánom Ježišom však nie je len také jednoduché. Pán adeptom na nasledovanie hovorí: "Ak niekto chce íšť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma" ((Mt 16,24). To je naozaj tá najprvšia podmienka nasledovania Pána Ježiša, podmienka byť Jeho žiakom, učeníkom: sebazaprenie, sebazmar, prijatie kríža na každý deň a verné nasledovanie svojho Záchrancu a Pána, ktorý za nás položil svoj život na golgotskom kríži. Inak sa to nedá. Je to aj dnešná výzva pre každého z nás. Hoci je to ťažké, zapríme seba samých, vezmíme kríž, ticho a pokorne nasledujme Pána Ježiša a dá nám raz to najkrásie vysvedčenie - večnú slávu v nebeskej vlasti.

Ján Kučera

## NIKDO NENÍ JAKO ON

Začneme-li psáť o někom, kdo žil několik století pred námi, jistě nepoužijeme nedokonavého slovesa **není**, napíšeme **nebyl**. Ten však, který je předmětem našeho obdivu, žil dokonce před dvěma tisíci léty a přesto volíme slovo **není**, které nám ho zpřítomňuje. Jistě je snadnější psát o těch, se kterými se v denním životě setkáváme, které známe, i o těch, které jsme znali a nejsou už mezi námi; o těch, které jsme však svým zrakem nikdy nespatriли, psát snadně není. Vzdušnou se s tímto vyjímečným a jeho životním posláním seznámíme. Ten, s nímž se nikdo nemůže měřit, je osobností, jejíž charakterové vlastnosti jsou tak jedinečné, že nelze v historii ani v současné době nalézt někoho, kdo by byl jemu alespoň trochu podobný. **Nikdo nebyl jako On.**

Nikdo nebyl moudrý jako On. Nikomu nelze vzdát větší obdiv jako jemu, pro-

tože nikdo žijící v minulosti si to nezasloužil. Takový obdiv si nezaslouží ani nikdo z těch nejúspěšnějších nositelů Nobelovy ceny, i když mnoha z nich nalezi naše úcta za jejich obdivuhodnou příli, kterou vybičovali své schopnosti.

O žádném z lidí nelze říci, že měl takový přehled jako On, i když o něm víme, že neměl ani školní vzdělání, některým lidem tak vyžadované. Přes tento "nedostatek" se stal učitelem, s nímž se žádný učitel nemůže srovnávat. Jeho učení vynikalo hloubkou obsahu, rozumností a vysokou morální hodnotou. Jeho učení a vliv jeho osobnosti vedly k celosvětovému mravnímu povznesení a významným sociálním reformám. Jeho učení inspirovalo mnohé jeho obdivovatele k založení dobročinných organizací, vzdělávacích institutů a nemocnic. Jeho ušlechtilost, vyrovnanost, nesobekost, střízlivost, tichost, pokora a především jeho láska k trpícím lidem i jeho sebeobětování byly vzorem pro vznik světové literatury udržující tento svět před úplnou morální hnilobou. Jeho autoritativní projevy, odsuzující farizejství plné přetváry, se rovněž staly vzorem mnohým, kteří ho následovali, často i bez ohledu na následky.

Je obdivuhodné, že jeho slova zůstala zachována, pronikla k sluchu tolika lidí na celém světě přesto, že on sám nepapsal ani rádku a všechno co řekl, bylo zachyceno hloučkem jeho nevzdělaných učedníků. Jeho slovo proniklo do nejodlehlejších koutů této země a je šířeno rozhlasovými stanicemi, televizí, různými nahrávkami, časopisy, knihami i jemu oddanými pracovníky. Mnohé z toho, co řekl před téměř dvěma tisíci lety se již splnilo ať už se to týká jeho smrti na kříži, nebo jeho zmrvýchvstání. Nebezpochybně při jeho pravdomluvnosti ani o splnění toho ostatního z jeho proroctví. Kdyby byl člověkem, nelišícím se

od jiných, bylo by možné, aby někdo, zapadlý v provincii na okraji světového dění, se vlastní silou vypracoval ve světově známou osobnost? Kdo za ním stál? Komu na něm tak záleželo? Kdo ho vytrhl z hrobu? Kdo jiný to mohl být než Bůh, který říká: "To je ten můj milovaný Syn, kterého jsem si vyvolil, toho poslouchejte."

Ten, který tohoto milovaného posílá, chce seznámit lidstvo se svým dokonalým plánem záchrany každého člověka před neuváženými činy, za které bude potrestán, až nadejde čas odplaty, které mu však mohou být prominuty, jestliže se obrátí k tomuto Synu a nechá se jeho obětí na kříži očistit. *"Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen."* Je psáno: *"V níkom jiném není spásy, není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni".* *"Proto ho Bůh vyvýšil nad vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno - na nebi, na zemi i pod zemí - a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus je Pán."*

Jeho spasitelným posláním je prostoupena celá Bible, o čemž svědčí jeho výrok před členem vysoké židovské rady Nikodémem: *"Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka (na kříž)." Jak jasně je to vyjádřeno v evangeliu Janově: "Když vás Syn osvobodí, budete skutečně svobodni."* Víme, že slova *"Já a Otec jsme jedno"* nejsou vychloubáním, ani slova: *"Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce, Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všecko, co jsem vám přikázal."*

Nepřehlížejte slova tohoto Dokonalého, kterému se nikdo nevyrovná! Neodvracejte se od něho v domnění, že ho nepotřebujete, že vám nemá co říci! Dopustíte se tak ve svém životě neodčinitelné chyby. Rozhodněte se proniknout do hloubky jeho moudrosti a přijměte všechno to, co vám ve své lásce nabízí. Ve starozákonné části Bible o něm a o jeho budoucnosti mluvili proroci celá staletí před jeho příchodem a novozákonné část vás seznámí s jeho projevy, a poznáte jeho zvláštní náklonnost, kterou k vám má. Stokrát denně se můžete přesvědčit, že tento lidmi tak odmítaný a zavrbovaný je ten, který má jméno nad každé jméno.

**Nikdo není jako On.**

Otakar Kadavý

## MOJE SVEDECTVO

Volám sa Lýdia Pribilová a mám 45 rokov. Vyrastala som v rímskokatolíckej rodine na Záhorí v malej dedinke Kuklov, kde i doteraz bývam. Už v detstve som mala problémy s hriechom, ale i viaceré túžby v srdci. Chcela by som vám ich v krátkosti opísť.

Vari deväť - desať ročná som už po prvom prijímani chodila k spovedi. Už vtedy som sa robila lepšou, než som v skutočnosti bola a raz som vedome oklamala kňaza v tom, že som mu povedala menej hriechov. Od tej doby som nemala v srdci pokoj a už vtedy ma Svätý Duch obviňoval z tohto hriechu. Moje svedomie bolo obviňované po celé roky až do môjho obrátenia. V srdci som túžila toto priznať kňazovi, ale nemala som k tomu sily. Ale Boh videl túto túžbu v mojom srdci.

Už v detstve som túžila mať takú knihu, akú mal pán farár. Chcela som

vedieť všetko, čo je v tej knihe napísané, lebo on čítal len úryvky zo Svätého Písma. Lenže ako katolíci v dobe socializmu sme k nemu prístup nemali.

Ked' som mala byť ako pätnásťročná birmovaná, tak som čakala, že ma Svätý Duch zmení, lebo nám tak vysvetľovali birmovku, ale nijakú zmenu som nezažila.

Od šiestej triedy sme chodili do základnej školy v susednej obci Borský Jur. Denne sme chodili okolo jedného dvora a vedela som, že v tom dvore bývajú "baptisti". Raz mi zišla na um taká myšlienka, čo asi tí baptisti robia, ked' sa schádzajú.

V kostole som počula, že bude raz jedna cirkev. Chcela som viedieť, ktorá to bude.

V detstve som počula od starých ľudí o Sibyllíných proroctvách. V jednom sa hovorilo, že bude veľmi málo zachránených, ktorí pôjdu do neba. Ja som ale do pekla nechcela ísiť.

Nikdy som nebola zvlášť horlivou katolíčkou. Modlievala som sa len naučené modlitby. Len mälokŕt som k nim pripojila niečo, za čo by som sa osobne modlila. Bolo to raz vtedy, ked' sme ako deti zablúdili v lese, potom ked' bola maminka chorá, tak nás vyzval otec, aby sme sa za ňu modlili, potom to bolo zase pred maturitou. Najdlhšie som sa však modlila, trvalo to viac ako dva roky, ked' som si vyhliadla za manžela jedného mládenca. Pri tomto probléme by som sa chcela zdržať trochu dlhšie, lebo ten prakticky ovplyvnil celý môj život.

Milí mladí slobodní bratia a sestry, o koľko to máte vy z Božej milosti lepšie, ako ti, ktorí sú vo svete! Prosím vás, nikdy si svojvoľne nevyberajte životných partnerov. Nechajte tento veľmi vážny krok vyriešiť Bohu a buďte spokojní s tým partnerom, ktorého vám dá Pán. Celkom sa spoľahlnite na Noho.

Pán Boh moju prosbu vypočul. Ja som si však manželstvo predstavovala inak, ako sme v ňom my dvaja potom začali žiť. Musím sa vám priznať, že moja láska k manželovi bola veľmi sebecká. Som veľmi citovo založená a tak som túžila po citovom manželstve. Manžel bol už i za slobodna veľmi malo citový, ale ja som si myslela, že sa časom zmení. To sa však nestalo ani do dnešného dňa. Začali sme sa od seba vzdaľovať. Dopomohli k tomu azda i zdravotné problémy môjho manžela. Po siedmich rokoch nášho manželstva som bola na pokraji nervového zrútenia. Musela som prestať pozerať kriminálne filmy, lebo som mala niekedy chvíle, že som chcela zobrať nož a manžela zabíť. Prichádzali mi na myseľ i sebevražedné myšlienky.

V tom období chodil k mojej maminke jeden bylinkár z Brna. Maminka bola veľmi chorá, a tak keď sa o ňom dozvedela, išla k nemu. On potom k nej začal dochádzať, aby si azda rozšíril aj klientelu. Tento človek ponúkol maminek čítať si Bibliu. Po určitom čase som u nej videla zmenu. Stále hovorila o Pánovi Ježišovi. O mojom probléme som povedala tomu bylinkárovi, lebo som videla, ako sa veľmi zlepšil maminek zdravotný stav. Raz sa mi opýtal, či verím v Pána Ježiša. Odpovedala som mu, že keď chodím do kostola, tak teda v Noho verím. Už si nepamätám, čo mi na to odpovedal, ale mi tiež ponúkol, aby som si čítala Bibliu. Požiadala som ho, aby mi ju zohnal. Priniesol mi Nový zákon. Tak asi od marca roku 1980 som začala čítať Božie slovo. Veľa vecí mi bolo známych z kostola, ale inak ku mne ne-prehováralo. Moje oči boli slepé. Mamina mi raz povedala, že keď chcem, aby sa to u nás zlepšilo, tak sa musím ja zmeniť. Nevedela som, ako môžem túto zmenu dosiahnuť.

V roku 1981 maminka z Božej milosti nalaďala vysielanie TWR. Tam sa dopočula, že by sa mala schádzať s takými ľuďmi, ako je teraz ona. Ten bylinkár jej nič nehovoril o veriacich ani o zhromaždení. Na základe tohto vysielania ho požiadala, aby jej sprostredkoval stretnutie s takými ľuďmi. Dal jej adresu do Kresťanského zboru v Brne. V Brne potom dali jej adresu bratom, ktorí bývali najbližšie nášho bydliska. V júli 1981 k nám prišli bratia Kuklinek a Šimko. V septembri sme potom boli v zhromaždení v Holíči. Opustiť rímskokatolícke náboženstvo mi nerobilo problém. U brata Šimka v Holíči som videla veľa knih. Veľmi rada čítam, a tak som ho poprosila, či by mi nejaké knihy nepožičal. Doniesla som si od neho knihu Kristiny Royovej. Až tieto knihy mi začali poukazovať na osobu Pána Ježiša, správnejšie - bol to Svätý Duch.

V novembri 1981 som bola zase v zlom psychickom stave, a tak raz ráno, bolo to asi o ôsmej hodine, som sa zviezla na kolená pri mojej posteli a prosila som Pána Ježiša, aby mi pomohol, že už bez Neho nemôžem žiť. Bolo to úprimné volanie, ale som nečinila pokánie. Ja som nepočula také jasné evanjelium, že som hriešna a musím Pána Ježiša prosiť o odpustenie svojich hriechov. Pán Ježiš aj tak začal môj život meniť, lenže ja som Mu nedala prvé miesto vo svojom srdci. To prvé miesto mal stále môj manžel. Bližšie sa už na tieto začiatky nepamäťám, len to, že už potom mi bolo zjavené, že mám odpustené hriechy. Túžila som byť aj pokrstená, čo sa stalo v roku 1984 v Brne. Začala som duchovne rásť, ale prišla jedna skúška, a ja som v nej neobstála. Po mojom obrátení sme sa začali s manželom zase od seba vzdáľovať. Pán Ježiš nás rozdelil.

Bolo to asi šesť rokov po mojom obrá-

tení. Pred obrátením som veľmi rada chodila na tanečné zábavy. Najradšej som tancovala s mojím manželom. V jeho náručí som sa veľmi dobre cítila. I napriek tomu všetkému, že sme si nerozumeli, ma to k nemu veľmi tiahlo. Od februára 1982 som s ním netancovala. To bola moja posledná zábava. Vtedy som prosila Pána Ježiša, aby mi ukázal, aká je Jeho vôle, či môžem chodiť na zábavy alebo nie. Na tej zábave som mala jednu neprijemnosť a spoznala som, že to je Jeho odpoveď. No a teraz po tých šiestich rokoch som zatúžila s manželom si zatancovať. Boli sme spolu na oslavách MDŽ. Nepovedala som mu však nič, ale som išla odiať čo najskôr domov. Myslela som si, že som už dosť silná a že som nad pokušením zvíťazila. Keď som však prišla domov, zišlo mi na myseľ, že by som to chcela v tom svete skúsiť znova. V tom okamihu som nič proti tejto myšlienke neurobila, ale hned som pocítila, ako sa Svätý Duch odo mňa vzdialil.

Od toho okamihu sa môj život veľmi zmenil. Už sa mi nechcelo čítať Božie slovo, nechcelo sa mi modliť, nechcelo sa mi zúčastňovať na Pánovej pamiatke.

O týchto mojich problémoch som sa chcela s niekym pozahvárať, ale akosi k tomu neprichádzalo. Náš láskavý Otec má pre všetko ten správny čas a veľmi s nami zhovieva.

Milí bratia a sestry, varujem vás týmto, nikdy sa nezahrávajte s myšlienou vrátiť sa do sveta, i keby ste prechádzali neviem akými skúškami. Prosím vás, ihneď čínte pokánie z takýchto myšlienok. Ja som nevedela, aké následky môže mať čo i len myšlienka. Prežila som asi sedem rokov, o ktorých hovorím, že v nich nemám záľuby. Ale i v tomto období bdelala nado mnou láska môjho Spasiteľa Pána Ježiša. Boli to roky, kedy moje deti potrebovali, aby

som ich viedla k Pánovi Ježišovi. Manžel mi nikdy nerobil problémy. Nebránil mi chodiť do zhromaždenia, nebránil mi ani tam vodiť naše deti. Predtým som chodila s nimi občas i na konferencie, takže mohli byť aj v besiedke. Učila som ich aj s maminkou spievať duchovné piesne, ale potom všetko prestalo. Začali postupne dospievať a o Božie veci prestali mať záujem.

Teraz by som rada viedla naše deti k Pánovi Ježišovi, ale už sú dospelé a neveriaci. Aj manžel je doteraz neveriaci. Čo som zanedbala u našich detí, to by som chcela vynahradíť vnučke, ale žiaľ, mám často prekážky zo strany zaťa i dcéry. Neprestávam sa však za nich modliť.

Aši po piatich rokoch tohto môjho vlažného kresťanského života začalo ku mne prehovárať Božie slovo. Vedela som, že nežijem správnym kresťanským životom. Vedela som, že nie som svetlom ani soľou pre svet okolo mňa. Zvlášť často hovoril ku mne verš zo Zjavenia Jána 3,16: "Takto, že si vlažný, ani studený ani horúci, vypľujem ťa zo svojich úst." A ja som nechcela byť vypľutá z Božích úst. Aši dva roky som volala k Pánu Ježišovi, aby zmenil môj život. Vyznávala som Mu, že Ho nemilujem za to, čo pre mňa urobil, že manžela milujem viac ako Jeho, hoci manžel moju lásku neopätuje. No z mojich úst nevyšlo to vzácne slovíčko: "Odpust!"

Stalo sa to až raz, bolo to 29. júla 1994. Mala som tých problémov viac, a tak som poprosila rodinu Neklapilových, či by som k nim nemohla písť na viac dní. Oni mojej prosbe vyhoveli. Večer som im mohla vyzprávať svoje problémy a na záver mi brat Neklapil vyzval, aby som sa pomodlila. Duch Svätý ma v tejto modlitbe viedol a z Božej milosti som mohla činiť pokánie a poprosila som Pána Ježiša o odpustenie. Zmenu

som zase videla na druhý deň, ale zvlášť som ju mohla pocítiť o dva dni, keď som zistila, že ma už nezaujíma televízor. Do tej doby som bola na ňom veľmi závislá. Prestali ma baviť všetky radovánky, ktoré nuka tento svet. Pán Ježiš ma z toho vyslobodil, za čo som Mu vďačná každý deň. Dal mi poznáť, že to, čo nuka tento svet, mi bráni v duchovnom raste.

Milí bratia a sestry, nemusíte okúsať to, čo už okúšili iní kresťania. Nechajte sa poučiť z ich pádov. Chcela by som na vás týmto apelovať, ale to tak isto platí aj pre mňa, ani si len nezahrávajme s hriechami myšlienkami. Koľkokrát za deň volám k môjmu Pánovi, aby mi odpustil tie hriechy myšlienky a ochránil ma od nich! Prosím vás, dovolte Svätému Duchu, aby vás usvedčil z hriechu. Prosím vás týmto, ale to platí aj pre mňa, čiňme denne pokánie zo svojich hriechov, a najlepšie ihneď, ako nejaký hriech vykonáme. Nedopustime, prosím, aby sme išli spať s tým, že by sme sa nekajali z hriechov, ktorých sa denne dopúšťame v tom našom porušenom tele. Božie slovo nám hovorí v Ef 4,26: "Slnko nech nezapadá nad vašim rozhnevaním sa!" O čo viac sa nás to týka v našom vzťahu k nášmu nebeskému Otcovi a k nášmu Spasiteľovi Pánovi Ježišovi! To naše nevyznané hriechy nás robia vlažnými, netužiacimi po modlitebnom živote, lebo Svätý Duch je v nás uhášaný a zarmucovaný.

Som veľmi vďačná môjmu nebeskému Otcovi a Pánovi Ježišovi, že mi dal milosť k návratu, k pokániu. Bratia a sestry, chráňme sa modlou. I manžel, manželka, deti môžu byť modlou. Proste i vy na modlitbe, aby vám Boh skrže Ducha Svätého zjavil, čo je modlou vo vašom živote. Vyďajte sa cele svojmu Pánovi, bez výhrad. Nedávajte ničomu príležitosť, aby to prevzalo prvé miesto

vo vašom srdci. To však patrí i pre nás, ktorí už dlhšie chodíme s Pánom Ježišom. Naše srdce by malo vždy patriť nášmu Pánovi.

V poslednú dobu ku mne prehovorilo slovo z knihy Ester 4,14: "Ba ak budeš naozaj mlčať v tento čas... A kto vie, či práve pre čas ako je toto neprišla si ku kráľovstvu." A tak i my sa zachovajme ako kráľovná Ester.

Iste nie je náhoda, že si nás Boh vyvolil pred vekmi. Je to veľká milosť, ktorá sa nám dostala - že sme počuli evanjelium, že sme mohli zažiť tú očisťujúcu moc krví nášho drahého Spasiteľa Pána Ježiša, a tak Ho za to chválime a oslavujme. Žime život viery slovom i skutkom pred svetom, dokiaľ náš nebeský otec s ním i s nami zhovieva. Nebudme ľahostajní k tým, ktorí žijú okolo nás a rútia sa do večného zahynutia. Modlime sa za to, aby nás Duch Svätý viedol pri zvestovaní čistého a jasného evanjelia, pri vydávaní nášho svedectva. Ak vidíme okolo seba vlažných bratov a sestry, neohovárajme ich, ale sa za nich modlime.

Z toho, čo som napísala, by sa vám mohlo zdať, že nemám už žiadne problémy, že už nerobím žiadne chyby. Mám ich ešte veľa, a tak prosím nášho Otca v nebesiach, aby ma stále viac menil do obrazu Jeho Syna Pána Ježiša Krista, aby som zostávala v Pánovi Ježišovi a tak niesla ovocie Svätého Ducha na Jeho chválu a oslavu.

Milí priatelia, ktorí ešte váhate činiť pokánie a odovzdať svoje srdcia a životy Pánovi Ježišovi, urobte tak čo najskôr. Nedávajte sa odrádzať nepriateľom Božím i naším, diablon. Aj keď cesta za Pánom nie je vystieraná ružami, stojí to za to darovať Mu svoj život. Vykúpte si aj vy správne ten čas, ktorý vám Boh plný lásky daroval.

Lýdia Pribilová

## 11. POTOPA SVETA - pokračovanie

### Po potope

Potom sa rozpamätał Boh na Noacha a na všetky (polné) zvieratá i na všetky hovädá, ktoré boli s ním v korábe. Vtedy dal Boh, aby vial vietor na zemi a vody začali opadať. A zavreli sa žriedla prie-pasti aj nebeské pieduchy a zastavený bol príval z neba. A tak sa zase pozvoľna vrácali vody z povrchu zeme a ubývalo vody po sto a päťdesiatich dňoch. A koráb spočinul siedmeho mesiaca, sedemnásťeho dňa na vrchoch Araratu (8,1-4).

Pán Boh zasiahol trojnásobne, aby ukončil potopu. Uviedol do činnosti vietor, zavrel výtok podzemných nádrží a zavrel nebeské pieduchy. Podzemné nádrže boli z veľkej väčšiny vyprázdené. Obal vodných pár celý skondenzoval a v prívale dažďa, trvajúceho 40 dní padol na zem. Uvedením vetra do činnosti Pán Boh začal nový proces obehu vzdušných mäs nad Zemou.

Veľkou otázkou je, ako mohla vrstva vody, hrubá snáď i niekoľko kilometrov, zmiznúť zo značnej časti povrchu Zeme a kam? Prijateľné vysvetlenie je nasledujúce. Veľkým tlakom a mohutnými prúdmi vody rozrušené horninové klenby nad vyprádznenými podzemnými nádržami sa po poklesе teplostы a tlaku v zemskej kôre pod váhou hrubej vrstvy vody postupne prelamovali a vody z povrchu zeme tieto nádrže postupne naplnili. Zároveň ako tieto horninové stropy klesali do hĺbky, vytláčali medzi sebou do výšky mäkšie usadené horniny. Tak sa postupne vyňárala z vody suchá zem. Jej rozloha však bola značne menšia a rozloha, hĺbka i obsah morí zas boli oveľa väčšie (8,5-12).

ako pred potopu, lebo museli pojať obrovské množstvo vód potopy.

Prepadnutie stropov podzemných nádrží, vzniknutý veľký spád a rýchle prúdenie vody do nich vytvorili v usadených horninách i úzke hlboké údolia, zvané kaňony. Vulkanická činnosť v závere potopy vytvorila vysoké pohoria, aké pred potopou neboli. Jedným z nich bolo i pohorie Ararat, na ktorom zastal koráb. Zaujímavý je preň použitý výraz, že "si odpočinul". Až do tej chvíle tvrdzo "pracoval" pre záchrannu tých, čo boli v ňom skryti. Aj v tom je obrazom nášho Záchrancu, Ježiša Krista, ktorý si odpočínul až po vykonaní diela spasenia na golgotskom križi a svojom zmŕtvychvstani na tretí deň po smrti. Podľa izraelského civilného kalendára to bolo práve v 17. deň 7. mesiaca.

A vody išli ta a ubúdalo ich až do desiateho mesiaca; desiateho mesiaca, prvého dňa ukázali sa temné vechov. A stalo sa po štyridsiatich dňoch, že Noach otvoril oblok korábu, ktorý bol spravil a vypustil kravca, ktorý vyjdúc odlietal a priliel dokiaľ nevyschli vody z (povrchu) zeme. Potom vypustil od seba holubicu, aby videl

či ubudlo vody z povrchu zeme. Ale holubica nenašla miesta, na ktorom by spočinula jej noha a preto sa vrátila k nemu do korábu, pretože boli vody na tvári celej zeme. A vystrel svoju ruku a vzal ju a vniesol k sebe do korábu. Potom čakal ešte iných sedem dní a vypustil holubicu z korábu. A holubica prišla k nemu včas večera a hľa, niesla (čerstvo) odtrhnutý listok z olivy vo svojich ústach. Vtedy poznal Noach, že vody opadli z (povrchu) zeme. A čakal ešte iných 7 dní a (zase) vypustil holubicu, ktorá sa viacej nenavrátila k nemu (8,5-12).

### GENESIS

#### úvahy nad knihou počiatkov

Po pristatí korábu na Ararat museli Noach s jeho rodinou i živočíchy v korábe čakať v ňom ešte 7 mesiacov, kým odtiekli vody potopy zo zeme. Celkove strávili v korábe viac ako rok - 371 dní.

Štyridsať dní vyhliadania suchej zeme po pristatí korábu na Ararat svedčí o Noachovej trpežlivosti v očakávaní na Boha a opakovanej 7 dní snáď o jeho túžbe dokonale sa podrobniť Božej vôle pre jeho nový život. Vypustený vták - holubica je obrazom Svätého Ducha, ktorý môže spočinúť iba na čistom mieste.

A stalo sa šesťsto prvého roku prvého mesiaca, prvého dňa, že vyschli vody z (povrchu) zeme. Tu odstránil Noach pokrov korábu a videl a hľa, už bol obschol povrch zeme. A druhého mesiaca, dvadsaťtretiosmeho dňa toho mesiaca vyschla (úplne) zem (8, 13-14).

Tohto prvého dňa prvého nového roka, spomínaného v Biblia, uplynulo už 314 dní odvtedy, čo bol Noach, jeho rodina a suchozemské živočíchy v korábe. V tomto dni začalo na Zemi nové obdobie života ľudí aj tvorstva.

### Spustošený a očistený svet

Svet nebol potopou zničený, ale bol od základu zmenený. Predtým na pohľad krásna i úrodná zem, pokrytá pestrým rastlinstvom stala sa pustou a nevľúdnou púšťou. Rovnomerné mierne príjemne teplé počasie na zemi zmenilo sa na nerovnomerné, s veľkými priestorovými aj časovými rozdielmi, prebiehajúce medzi tropickými horúčavami v okoli rovníka a krutými zimami v okoli pólov. Jeho plynulé zmeny sa často menili na náhlé a ničivé pri búrkach, víchroch a uragánoch, ktoré sa nečakane objavili a pustošili na zemi aj na moriach.

Aké boli ďalšie výrazné zmeny na Zemi, v jej ovzduší a jej vnútri?

1. Oceány a moria boli plochou, hĺbkou i obsahom vody oveľa väčšie.

2. Plocha suchej zeme sa veľmi zmenšila a jej veľká časť sa stala neobývanou (vysoké vrchy, púšte, močiare, tundry, polárne kraje).

3. Obal vodných párov okolo zemegule v priebehu potopy zmizol, čím okrem ne-rovnomerného rozloženia teploty vzniklo i priame vystavenie ľudí škodlivým účinkom kozmického žiarenia.

4. V závere potopy mohutná podzemná horotvorná činnosť vytvorila mnohé vysoké, najmä vulkanické pohoria, nevhodné pre život ľudí (stály sneh a ľadovce vo veľkých výškach).

5. Vznikla a trvá stála nestabilita vonútri zeme, ktorá sa prejavuje v zemetraseniach a výbuchoch sopiek.

6. Dočasne bol povrch zeme zbavený vegetácie, ktorá sa iba postupne a pomaly obnovovala.

Skameneliny živočíkov, ktoré ľudia od potopy nachádzajú v rôznych hĺbkach zeme jasne svedčia o smrti. Tá však prišla na ľudí aj tvorstvo až ako Boží trest za hriech prvých ľudí (R 5,12). To úplne podvracia evolučné učenie o miliónoch rokov života tvorstva a ľudí na Zemi.

*A Boh hovoril Noachovi a rieko: Vyjdi z korábu ty aj tvoja žena i tvoji synovia i ženy tvojich synov s tebou. Všetky zvieratá, ktoré sú s tebou z každého tela, z vtáctva i z hoviača i z každého plaza, ktorý sa plazí na zemi, vyviede so sebou a budú sa hemžiť na zemi a budú sa plodiť a množiť na zemi. Vtedy vyšiel Noach i jeho synovia i jeho žena i ženy jeho synov s ním. Všetky zvieratá, všetky plazy a všetko vtáctvo, všetko, čo sa hýbe na zemi po svojich pokoleniach, vyšlo z korábu (8,16-19).*

Pred potopou zaznel Noachovi Boží príkaz: *Pod' do korábu...!* Po nej počul od Boha iný rozkaz: *Vyjdi z korábu...!*

Podobne Pán Ježiš pred svojou smrťou volal ľudí: *Podte ku mne...!* (Mt 11,28), ale po svojom zmŕtvychvstaní prikázal učenikom: *"Chodte... a kážte evanjelium!"*

Všetky súčasné suchozemské zvieratá pochádzajú od tých, čo boli zachránené v korábe. A všetci ľudia od potopy až dodnes sú potomkami Noacha a jeho synov: Sema, Chama a Jafeta (Gn 9,19). Ako dokazujú moderné počítacové zemepisné výpočty, geografický stred suchej zeme leží blízko vrchu Ararat, čo iste nie je náhodné. V rozdielnych a veľmi rozmanitých prírodných podmienkach sa vyninulo množstvo obmien (variácií) jednotlivých druhov zvierat, ale od stvorenia neprestal platiť Boží príkaz: ...každé podľa svojho druha! Jeden druh sa nemenil v druhý, hoci niektoré druhy v priebehu času vyhynuli (najmä v takzvanej "ľadovej dobe").

*A Noach postavil Hospodinovi oltár a vzal zo všetkých čistých hoviač a zo všetkých čistých vtákov a obetoval zápalné obeť na oltári. A Hospodin zaváral (prijemnú) vôňu upokojujúcu a Hospodin riekoval vo svojom srdci: Nebudem už viacej zlorečiť zemi pre človeka, lebo (všetko) čo vytvorí srdce človeka, je zlé od jeho mladosti, ani už viacej nepobijem všetko živé, ako som učinil. Odteraz (dokial bude trvať) zem, (po) všetky jej dny, sejba a žatva, chladno a teplo, leto a zima, deň a noc neprestanú (8,20-22).*

Srdcia Noacha a členov jeho rodiny boli naplnené vďakou Bohu za jeho predinovú záchranu v nepredstaviteľne strašnom súde potopy, ktorého hrozné následky teraz videli na spustošenej zemi. Preto prvé, čo Noach vykonal po vyjdení z korábu bola obeť vďaký a chvály Bohu za jeho záchranu a dar nového života na zemi, očistenej Božím súdom od hriechu a hriechníkov. Tu je v Biblia prvá zmienka o oltári, za

ktorou bude pozdejšie nasledovať veľa ďalších. Pre túto obeť bolo do korábu vzaté siedme čisté zvieratá či vták z každého druhu.

Hospodin prijal Noachovu obeť, bola mu príjemná, uspokojila ho a do budúnosti zmierila s ľuďmi, Noachovými potomkami. Sklonil sa k nim ako milostív Boh (Gn 6,8). Vo svojej láske a milosti sa dobrovoľne zaviazal, že už nedopustí na Zem súd potopy. A zasľúbil, že normálny život na Zemi v bežných podmienkach potrvá, kým bude trvať ona sama. Týmto jeho zasľúbením bol ustanovený nový podnebný cyklus na Zemi vrátane nového nadzemného obehu vody. V ňom sa budú pravidelne striedať deň a noc, chlad a teplo i ročné obdobia. To zaručí existenciu a ďalší vývoj života ľudí a tvorstva na očistenej zemi, ktorá z hrozného spustošenia rozkvitne do novej úrodnosti a krásy.

pripr. Ján Hudec

### NEJSTE NÁHODOU KAKTUS?

Ivan a Karel chodili spolu na prírodnú výuku. Sedeli vedľa seba v lavici. Po výjave se sešli na jednom pracovišti. Bylo však zvláštne, že ač měli stejně vzdělání, stejnou školu a stejněho učitele, jejich postavení na pracovišti se značně lišilo a s ním i jejich úspěch v povolání.

V čem záležel úspěch jednoho a neúspěch druhého? Ivan měl dobré vztahy k lidem, kdežto Karel neuměl s lidmi vycházení. Karel začal na Ivana žárlit, když viděl, jak je u kolegů oblíben (Př 16,7), zatímco on pocítil, jak jsou k němu lidé chladní. Existuje určitá zásada chování a jednání, ze které vyplývá jádro moudrosti správného postoje k lidem.

Chovej se k jiným tak, jak chceš, aby

se jiní chovali k tobě (Mt 7,12). Co nechceš, aby jiní dělali tobě, nečini ani ty jim. Tato zásada doporučuje nejen to, čeho se má člověk vystříhat v jednání s jinými lidmi, ale i to, co má dělat, aby s nimi dobře vycházel. Vžij se do postavení druhého. Při jakémkoliv jednání s lidmi má úspěch ten, kdo se dovede vžít do postavení druhého. Nedostatek tohoto umění je příčinou většiny sporů. Kdo se nedokáže představit v roli toho druhého, a sobecky trvá vždy jen na vlastních zájmech, se dostává do zbytečných rozepráv. Doporučujeme těm, kteří nemají dost času nebo trpělivosti, aby si osvojili tyto dvě rady pro jednání s lidmi:

1) Chovej se k jiným tak, jak si přeješ, aby se druží chovali k tobě.

2) Pokaždé se zkus vžít do role toho, s kým jednáš.

Začni se od zítřka dívat na lidi kolem sebe novým způsobem a posuzovat je z hlediska, proč jsou vám někteří lidé přijemní, jiní ihostejní a třetí nepřijemní.

Máte rádi lidi usměvavé nebo zamračené? Kterým dáte přednost? Těm, kteří se při setkání s vámi přijemně usmívají a projevují radost, že vás zase vidí, anebo těm, kteří se tváří "neslaně nemastně" či dokonce jsou zamračení? Být přijemný znamená provést svůj kladný vztah k lidem, radovat se ze života i ze styků s lidmi. S některými lidmi můžete hovořit i o svých soukromých záležitostech, o svých starostech a obavách a cítit, že vás chápou, že mají pro vás porozumění. Pak jsou jiní lidé, u nichž by vás ani nenapadlo, že byste se jim mohli někdy s něčím svěřit. Cítíte, že je osudy jiných nezájmají. Často to jsou lidé soběctví a chladní, kteří myslí jen na sebe. A ke kterým z nich patříte vy sami?

Jistě i mezi vámi se najde člověk, který mluví stále jen o sobě. Začnete-li náhodou hovořit o svých záležitostech

vy, vyčtete z jeho tváře, že vás vůbec neposlouchá a že jen čeká, až bude moci pokračovat o sobě. Učme se naslouchat druhým. Od každého se můžeme něčemu naučit anebo se něco užitečného dozvědět, dáme-li mu přiležitost, aby se vyjádřil.

Setkáme-li se s neznámými lidmi, velice záleží na tom, jak s nimi navázeme kontakt. Jako příklad si můžeme uvést Pána Ježíše a Samařanku u studnice Jákobovy (viz 2Tm 2,24). Jak je možno navázat vhodným způsobem kontakt? Dobrou pomůckou je zjištění společných zájmů, které máme s těmito lidmi. Dáváte přednost lidem, kteří stále mluví, anebo těm, kdo umí poslouchat? Málomluvný člověk, který dovede pozorně vyslechnout druhého, je lepším partnerem ve společnosti, než ten, který stále jen mluví a druhé nepustí ke slovu (Př 10,19).

Máte raději lidi zdvořilé, nebo hrubce? Sledujte a poslouchejte lidi kolem sebe, všímejte si jejich zdvořlosti či opaku. Lidé, kteří používají docela obyčejná slova jako "prosím, děkuji, promiňte, byl byste tak laskav, nezlobte se apod." jsou zvlášť přijemní.

Dáváte přednost lidem, kteří vybuchují anebo těm, kteří se dovedou ovládnout? Jste-li si vědomi toho, že máte výbušnou povahu, uvažujte o tom, jak ji zkrotit. Když se neudržíme a vybuchneme, smažeme velice rychle to, co jsme dlouho budovali a ublížíme tak sobě i druhým. Vyslovené už nelze vzít zpět.

Dáváte přednost těm lidem, kteří ve vztahu k vám jen berou, anebo těm, kteří též dávají? Vyprávěný příběh: Dlouhou dobu měl kamaráda. Často ho zvával k sobě domů, s větším či menším pohoštěním. V létě ho zval k sobě na chatu. Ani si neuvědomoval, že tato pohostinnost je jednostranná. Po určitém čase si jeho kamarád také pořídil

chatu, ale nikdy ho nepozval. A tak začal o tom přemýšlet. Jednou si o tom promluvil s dalším svým známým. Shodli se na tom, že se tak vlastně choval ke všem lidem. Nechával se zvát, ale sám nikoho nezval. Na svou novou chatu zval jen takové hosty, ze kterých měl nějaký prospěch. Záleží tu hodně na příkladu vlastní rodiny a z nejbližšího okolí. Jsme-li těmi, kteří jen berou, pak je něco v našem životě v nepořádku a je třeba nápravy. Má-li být vztah mezi lidmi opravdový a trvalý, pak se musíme naučit nejen brát, ale i dávat. (L 6,38).

Tento článek byl motivován moudrými lidmi tohoto světa. Ale určitě může i nám mnoha křesťanům ukázat, zda nejsme takovým kaktusem, ke kterému se lidé raději moc nepřibližují a se kterým hovoří jen na dálku, aby se nepopichali. Vždyť přece na mnoha modlitbách prosíme, aby Pán Ježíš přidal nové duše, ale v prostředí kaktusů jen těžko poznají Boží lásku. Nebo snad nechceme nikoho připustit k našemu Pánu a k našim blízkým?

ZG

## VÝKLAD LISTU JÚDU - 4

Pred niekoľkými rokmi sa udiala jedna veľká tragédia. Jim Jones, vodca kultu, zviedol vyše deväťsto ľudí, aby spáchali samovraždu. Celý svet bol z toho ohromený. Jim Jones na počiatku ľuďom slúboval mnoho, avšak neskôr sa prejavil v pravom svetle. On je pravý príklad odpadlíka, ktorý sa potom stal falošným prorokom zavedúcim za sebou mnohých.

I dnes máme podobných vodcov, ktorí robia to isté, ale možno v menšom vydani. Júda nás chce podrobne oboznámiť o týchto odpadlíkoch. To preto, aby nás varoval pred nimi a nebezpečím ich pôsobenia. V pokračovaní štúdia Júdovoho listu sa pozrieme na v. 8-16. To, čo

Júda napísal o odpadlíkoch v týchto veršoch, môžeme zhrnúť do troch výrokov.

1. Odmietajú božskú autoritu. Všetka autorita pochádza z Boha, ale odpadlíci rebelujú proti Bohu, protiňa sa Jeho panstvu a stavajú seba ako autoritu. Príčina ich vzbúrenectva je v tom, že žijú vo svete snov, ilúzii a neskutočnosti. Júda hovorí, že sú *pohrúžení v spánok*, čo znamená, že nemajú kontakt so skutočnosťou a žijú v imaginárnom, čiže vymyslenom svete svojho ega. Vo svojom rojčení ich "pravda" sa stala vlastné lžou. Smer ich vzbury je tiež zrejmý. Oni žijú pre telo, poškvŕňujú ho, žijúc na úrovni zvierat.

Tu ide o pohlavnú nečistotu. Keď niekto odmieta Božiu autoritu, nič iné mu ani nezostáva, len aby žil podľa žiadostí tela. K tomu používajú i jazyk, aby Bohom pohýbali a tak vyjadrili vzburu voči Nemu. Oni sa stále rúhajú Bohu. Čomu sa vlastne rúhajú? Rúhajú sa slávam, v gréckine doxa, čo sa vzťahuje na slávu Boha Otca a Boha Syna zjavenú v ich skutkoch. Teda zavrhlí zdroj autority, ktorá pochádza od Boha a všetko, čo Boh urobil pre spasenie človeka od hriechu. Povedali si - nebudeme nikomu slúžiť, ani sa klaňať, a najmä Bohu nie. My sme autoritou, nech nás ľudia slávia a klaňajú sa nám!

Vždy je nebezpečné zavrhnuť Božiu autoritu a byť si istý svojou vlastnou. Júda nám podáva príklad archanjela Michala, ktorý sa neopovážil zneužiť Božiu autoritu, čo mu bola daná. Samotné meno *Michal*, "kto je ako Boh?", prezrádza pokoru voči Božej autorite. On nevyrieckol súd nad satanom, ktorý keď sa vzbúril proti Bohu, povedal: "Ja budem ako Najvyšší!" Michal to nechal na Boha a Jeho autorite, i keď bol najvyšším anjelom. Aj v pripade Mojžišovho tela v súvisie so satanom

je nám toto jasné. Satan sa pokúsil privlastniť si Mojžišovo telo, ktoré Boh pochoval tak, aby nikto z ľudí nevedel, kde je. Dôvod k tomuto je zrejmý. Satan chcel zneužiť Božiu autoritu, ktorú dal Boh Mojžišovi a teraz chcel jeho mŕtve telo zneužiť k modlárstvu ako predmet uctievania. Boh však toto nedovolil - i keď poslal Michala pochovať Mojžišovo telo. On jediný mal právo potrestať satana.

Poučenie je však, v tom, že Michal nepotrestal satana, ale nechal to Pánovi. On nepoužil svoju autoritu, ale sa odvolał na Božiu. Toto na jednej strane hovorí o odpadlíkoch, ktorí zneužívajú Božiu autoritu pre svoje ciele a na druhej i nám, že sa tiež máme spoliehať na Božiu autoritu v konfrontácii s nimi.

Ak to archanjel Michal považoval za dôležité, okolo viacej my, keď máme dočinenia so stúpencami kultov, siekt a iných falošných náboženstiev? Nechajme, nech ich Pán potresce. Jeho je súd a pomsta!

Avšak pre Júdu tento predmet Božej autority a vzbury voči nej bol veľmi dôležitý, lebo použil v jedenástom verši tri príklady zo Starého zákona. Povedal "beda im!", lebo sa tieto tri osoby vzbúrili proti Božej autorite a znásali zato hrozné následky.

Prvý bol **KAIN**, ktorý sa vzbúril proti Božej ceste spasenia. Po páde človeka do hriechu Boh jasne ukázal, že je cesta spasenia možná jedine cestou vyliatia krvi a viery v zastupiteľskú obeť. Kain však toto odmietol a priniesol obeť svojich skutkov. Kainova cesta je obrazom falošného náboženstva bez viery v Boha, teda ospravedlnenia na základe dobrých skutkov. Je to cesta pýchy a samospravodlivosti. Je to odmietnutie spravodlivosti, ktorá prichádza iba vieroú v Krista a Jeho dielo na kríži. Kain sa stal tulákom, úplne sa vzbúril a za-

vrhol Božiu autoritu v spasení. **Odpadlíci odmietajú krv Ježiša Krista a Jeho zastupiteľskú smrť na kríži.** Niet presnejšieho obrazu odpadlíkov, ktorí tak jasne svedčí o nich i dnes, lebo zapierajú Božiu cestu spasenia.

Druhý bol **BALÁM** a jeho blud lakomstva. Balám bol pohanským prorokom, viacem vešcom, ktorý bol najatý od moábskeho kráľa, aby za mzdu preklial Izraela, skôr než zaujme zaslúbenú zem. Balám bol v dileme - čo urobiť? Chcel peniaze, ale sa bál Hospodina, ktorý ho napomenul skrze videnie, aby to neurobil. Pretože Balám viacem miloval mzdu, predsa sa rozhadol zlorenčiť Izraelovi, ale Boh to zmenil na dobrorenčenie. Čo Balám urobil, aby predsa dosadal mzdu? Naviedol moábske ženy, aby zviedli izraelských mužov a tak ich priviedli k modlárstvu, lebo vedel, že ich Boh za to potresce. Tak sa i stalo, ale v Božom súde synov Izraela zahynul i sám Balám. Poučenie je zrejmé. Balám zneužil duchovnú službu pre lakomstvo po majetku.

Za druhé, on si mysel, že sám unikne Božiemu súdu za túto vzburu a zneužitie Božej autority. To sa však nestalo, stihol ho Boží súd. Konečne jeho blud je i v tom, že sa vzbúril voči Božej autorite, ktorá sa prejavovala v oddelení Izraela od pohanských národov. Presne tak isto sú i dnešní odpadlíci motivovaní peniazmi k tomu, aby zvádzali ľudí. Dozvedáme sa, že niektorí vodcovia žijú v prepychu, zatial čo členovia kultu žijú v bieude a chudobe.

Tretí bol **KÓRACH**, ktorý sa otvorené vzbúril proti Božej autorite, čo dal Boh Mojžišovi. Keď sa vzbúril voči Mojžišovi, on sa vlastne postavil proti Bohu a *protirečil* Jemu samému. Boh odsúdil Kórača a jeho spoločníkov k zahynutiu a tým verejne upevnil autoritu svojho služby Mojžiša. Kórač rebeloval proti Božej

autorite v službe ľudu, odmietajúc Mojžiša a autoritu, ktorú mu dal Boh. Chcel si ju privlastniť sám. **Nepotreboval autoritu prostredníka, tak ako čo odpadlíci nepotrebuju Krista.**

Uzavierame, že sa neoplati vzbúriť proti Božej autorite. Všimnime si slovesá vo verši jedenášt': odpadlici *odišli cestou* Kainovou, *boli pojatí bludom Balámovým a zahynú ako Kórači!* Toto je proces pádu a tragédia tých, čo odmietnu Božiu autoritu.

**2. Sú úmyselne pokryteckí.** Druhý Júdov výrok ohľadom odpadlíkov je o ich živote úmyselného pokrytectva. Dvanásť a trinásť verš nám odhaľuje jasne obrazy takéhoto spôsobu života. Pokrytec v gréckom znamená herec. On iba hrá svoju úlohu, skutočnosť je však iná. Najprv sú oni v skutočnosti *škvamami*, ktoré poškvŕňujú čistotu spoločenstva Cirkvi. Žiaľ, že nie všetci vidia tieto škvarky. Škvarky sa môžu tiež preložiť z gréckiny ako "skryté skaly" v mori. Oni sú nebezpečné, lebo ľud môže rýchlo stroskotať, keď na ne narazi. Oni sú tiež i sebeckými pastiermi, ktorí *pasú sami seba*. Namiesto, aby sa starali o stádo, oni sa starajú o seba. Oni zneužívajú ľudí a využívajú ich pre seba. Ďalší obraz pokrytectva je viditeľný v tom, že sú *bezvodné oblaky*. Sú to oblaky, ktoré sľubujú dážď, ale ho nedonesú. Sú sklamaním tam, kde je potrebná voda. Odpadlici naoko vyzerajú ako odborníci, chvália sa ohľadom svojich schopností, ale kde nič tu nič. Oni sú zvonku atraktívni, ako oblaky, keď však nieto dažďa, tak je všetko märne. Žiaľ, že mnohí už boli takto nimi oklamani.

Júda ich tiež prirovnáva k *jalovým stromom*. Obraz zo života je tu zrejmý. Keď ovocinár na jeseň očakáva ovocie, nenachádza ho na nich. Falošní učitelia nemajú čo dať, lebo sami nič nemajú.

Nieže iba nemajú ovocie, ale nemajú ani koreňa, čo je príčinou, že sú *dvakrát zomretí*. Sám Pán Ježiš povedal, že sa strom pozná po ovoci, a to je pravdivé i v prípade odpadlíkov.

*Divoké vlny morské tiež znázorňujú odpadlíkov.* Iste nejde o ich úžasnú krásu, ale o to, čo urobia po bürke. Namiesto toho, aby bolo všetko čisté, na pobrežie vynesú všetku špinu. Falošní učitelia svojím životom a pôsobením vynášajú na povrch svojho života hanebné skutky, falošnú náuku a klam proti Božej pravde. Konečný obraz ich pokryteckého života je viditeľný na príklade *bludných hviezd*. Júda nehovorí o hviezdach a planétach, ale skôr o meteoroch. Meteor má tú vlastnosť, že sa zrazu zjaví a potom tak isto rýchlo zmizne v tme, a už ho niet. Viacaj sa nikdy nezjaví. Toto hovorí o nestálosti odpadlíkov, tak i o Božom súde, ktorý je pre nich pripravený. Šestnásť verš dopĺňa ich obraz nebezpečia pokrytectva. Oni sú *reptáci*, ktorí *žehrú na svoj osud*, ale tým vlastne zneužívajú iných. Ako to vlastne robia? Oni vždy repčú a žalujú sa a tak zapríčinujú, aby ľudia neboli spokojní so svojim vlastným životom, najmä duchovným. Potom odporúčajú seba za účelom pomoci, ale tým vlastne uspokojujú iba svoje vlastné túžby panovať nad ľuďmi. Hovoria klebety na kresťanských vodcov, aby znepokojili Boží ľud a urobili falošný dojem o svojej opravdovosti. Toto vlastne robia preto, aby ich ľudia obdivovali. Vediač totiž všetko, možno sa divíme, že niektorí ľudia predsa nasledujú takýchto pokrytcov. Ale pamäťajme, ich klamný úspech je iba dočasný. Boh nám skrže Júdu teraz dáva i posledný tretí výrok ohľadom odpadlíkov.

**3. Budú odsúdení.** Tento výrok, ktorý je napísaný vo veršoch štrnásť a pätnásť sa týka ich istého súdu. Aby Júda

toto dokázal, siahol do minulosti, vzal najväčší príklad Božieho súdu - potopy sveta. Enoch chodil z Bohom v čistote a spravodlivosti, keď všetko okolo neho bolo znečistené hriechom. Hovoril ľuďom o prichádzajúcim Božom súde. Žil v dobe, keď si ľudia mysleli, že bezbožnosť nebude trestaná. Enoch však zdôraznil ľuďom, že je súd istý a stopercentný. Čo Enoch hovorí o prichádzajúcim súde proti všetkým bezbožníkom? Bude to súd konca časov, keď sám Pán so svojimi svätými miatiadami príde učiniť súd nad bezbožníkmi. Čo nám to hovorí? Tak ako čo Boh vykonal súd nad bezbožníkmi v potope, tak vykoná i vo svojom druhom príchode. On pride so svojimi svätými anjelmi a Cirkvou, aby osobne súdil tých, čo páchali bezbožnosť. Bude to všeobecný súd, tak ako i súd potopy. Bude to spravodlivý súd, lebo ich Boh potresce za ich vzburu proti Jeho autorite. Boh má v knihách záznam všetkých skutkov ich bezbožnosti a bude súdiť podľa nich. Toto je jedna z príčin, prečo Júda hovorí proti odpadlíkom. Oni budú súdení, pretože poznali pravdu, ale sa odvrátili od nej. Najväčší súd je rezervovaný pre tých, čo poznali pravdu, a predsa ju odmietli.

**Nakoniec**, list Júdov je napomenutím všetkým, či kresťanom, alebo nekresťanom. On chce, aby každý pochopil, už či je v Cirkvi alebo nie, že veľký súd Boží prichádza, a že sa netreba hrať s Božou autoritou, najmä keď sa to týka osobného spasenia. Bude súdený podľa známosti, ktorú máš a čím viacej jej máš, tým to bude horšie. To spoznanie ľa má priviesť do Ježišovej náruče, máš sa kajať a prijať odpustenie hriechov, ak si to ešte neurobil. Júda chce, aby kresťan duchovne rozoznával falošných učiteľov od pravdivých. Nech nám Boh pomôže stáť v pravde evanjelia.

Ondrej Franka

## O ZÁVISLOSTI

Z rozhlasové stanice TWR-CZ v Bratislavskom naši milí bratři předali pořady z rozhlasových relací MANNA, odvysílaných na přelomu roku 1993/94 s tím, abychom je případně někdy uveřejnili. Byla by škoda, aby práce pečlivě připravená, pouze jedenkrát odezněla do éteru, když by mohla posloužit případně později čtenářům. Jsme za tento zcela nezíštný projev bratrské lásky vděčni a rádi bychom otiskli postupně v několika číslech cyklus s názvem ZÁVISLOST. Je to téma v dnešní době velmi aktuální a mnohdy si ani neuvědomujeme, že jsme na něčem závislí. Kéž tyto článečky někomu poslouží k dobrému.

### Něco napřed...

Pilní a chytří lidé bývají pro společnost více nebezpeční než ostatní. Jak to myslíme? No - když někdo z nás pronese nějakou hloupost anebo ji dokonce provede prakticky, tak se celkem nic nestane. Nikdo nás nebude vážně, provází nás shovívavý úsměv anebo přátelská rada či napomenutí. Ale vyskytuje se jedinci trošičku vyčnívající nad ostatní, lidé moudří, vážení s přirozenou autoritou a v dobrém slova smyslu utvářející jakýsi nepsaný kodex společnosti, kam patří. Hovořím teď naprosto obecně, tak jak se lidé mezi sebou vnímají. Pokud si tito lidé počínají skutečně moudře (ve vztahu k vyšší autoritě, k Bohu), je všechno v nejlepším pořadku. Jsou přinosem pro ostatní a svými myšlenkami a činy obohacují život. A proč si myslíme, že tito lidé jsou více nebezpeční? No protože se může stát, že sami zabředou do svých názorů a myšlenek

natolik, že už je nejsou schopni konfrontovat ani s ostatními ani s Bohem a ostatní důvěřivci spolkou nějaký "chytrý blud" i s navijákem - jak se říká. K takovým skluzům dochází především tehdy, když se něčemu dá větší důraz, než si zaslouží. V kresťanských kruzích k tomu dochází poměrně často. Bible to nazývá nestřízlivostí, bludem, falešným učením atd. Vezměme si několik příkladů: dary Ducha se povýší nad milost, "svěcení" soboty, panna Marie se zařadí jinam, než patří, tělesné zdraví naděje vše, prosperita a bohatství jako důkaz Boží přízně - a mohli bychom pokračovat, ale nejen tyto známé výstřelky jsou problematické. Daleko obecnější věci se stávají problémem. Například zda jít maso nebo nejít maso, je-li možno chytat mouchy na mucholapku nebo zda je nechytat. Docela nedávno jsem byl nepřímým svědkem rozhovoru mladých věřících, krásných a upřímných lidí, jejichž problémem bylo vzájemné obezencství u Božího slova proto, že existuje údajně nebezpečí závislosti člověka na člověku, zatímco člověk má být závislý na Bohu. Docela normální a logická věc se stala zhoubným problémem. Já tady těmto rychle se šířícím křečovitým názorům říkám jednoduše "myšlenkový mor"!

A: "Rozito, jak se máš, včera jsem mluvila s Luckou a moc tě pozdravuje! - Ona tě má docela ráda, že?"  
B: "Jo, to má, ale ne víc než Boha!"  
A: "A proč mě to takhle říkáš?"  
B: "Jen tak, preventivě, protože vidím ve vzájemných vztazích křesťanů velké nebezpečí závislosti jeden na druhém a tomu musíme bránit. Aby se lidé učili být závislí jedině na Bohu!"

A: "Doopravdy ti nerozumím, už jsem to slyšela od Milana a od Evy, ale pořád to jaksi nemohu pochopit - o co vlastně jde?"  
B: "Jsem ráda, že se ptáš! Podivej, po-

znám křesťany, kteří se svěřují druhým křesťanům, hovoří spolu o svých problémech a učí se spolu sledovat Boží stopu v životě. A oni spolu mluví dost často, oni si rozumí, a tak ti "duchovně slabší" jdou za zkušenějšími a nechají si radit od nich, namísto aby hovořili s Bohem. Škoda, že nepřijdou za mnou, já bych jim takové upínání se na druhé lidi hned rozmluvila. Kdyby mluvili se mnou, naučila bych je závislosti na Bohu..."

Přátelé, rozhovor byl vymyšlen, to je vám jistě jasné. Rolí, kterou jsme sehráli, není naše přesvědčení, naopak. Ale problém, který jsme nastolili, je skutečný - reálný a způsob myšlení dívky, kterou jsem sehrál je příkladem toho, čemu říkám "myšlenkový mor". Proto jsme se rozhodli věnovat několik relací tomuto tématu, které pracovně nazveme "Závislost" a hned si tuto oblast rozdělíme:

1. Závislost člověka na člověku,
2. závislost člověka na Bohu,
3. závislost Boha na člověku,
- a pak ještě závislost člověka na ostatních věcech a pod.

### Závislost kolem a dokola:

Je závislost dobrá, nebo špatná? - To je otázka, na kterou se nedá odpovědět jen tak! Nejdříve musíme závislost definovat, nějakým rozumným způsobem ji popsat a pak budeme zkoumat její dobré a špatné stránky. A pokusíme se o to bez filozofických či jiných slovníkových příruček.

Všechno závisí na okolnostech - říkáváme často. Úspěch závisí na obecněstvu, elegance obleku závisí na šikovnosti krejčího, Rusko je závislé na pomoci ze Západu, dovolená závisí na počasí a můžeme pokračovat výčtem nejrůznějších závislostí až po závislosti vědeckomatematické atd. Zamyslíme-li se poznáme, že vždy jě něco na něčem závislé, a že různými zákonitými i náhodnými závislostmi je protkán celý nás

život. Některé závislosti vnímáme vědomě (např. závislost kvality nášeru střechy na počasí, bliží-li se bouřkový mrak) a jiné podvědomě anebo je dokonce nevnímáme vůbec (např. si myslíme někdo neuvědomuje při pití nápoje, že jeho život závisí na absenci jedu v něm). A přitom je to docela "zákonitá závislost". To byla jedna kategorie závislosti, říkem ji "závislost věcná". Nemáme v úmyslu se touto závislostí dálé zabývat, ale uvědomme si, že existuje a že se ji nikdy nezbavíme. Je-li dobrá nebo špatná, záleží nebo "závisí" na člověku. Těchto závislostí se dá využít kladně anebo je také zneužít.

Do další škatulky zabalíme závislost, které můžeme říkat "názorová". Týká se výroků, proslovů, zaujetí postoje vůči něčemu nebo někomu. Publicisté velmi rádi proklamují, že jejich zpravodajství a komentátři jsou nezávislé. Vzpomene-li si na krásný televizní snímek z prvních voleb a inaugurace prezidenta Havla, vděčíme za něj "Nezávislé televizi".

Svoje výroky a mnohdy i slova volíme podle toho, s kým hovoříme. Mnohdy je člověk nucen k postoji, který není jeho přesvědčením. Jeho chování a názor je závislý na jiném - "vyšším" názoru. To samozřejmě nemusí být vynucené, mnozí se tak chovají z nedostatku osobní statečnosti, vůle, plýtkého vnitřního základu života anebo z čisté vypočítavosti. Ale ať už jednáme "závisle" nebo "nezávisle" - je to vždy jen naše "fikce", ke které se upínáme. Výroky novináře "nezávislých novin" jsou sice možná nezávislé na názoru vlády toho státu, ale to je také asi tak všechno. Tytéž výroky jsou zcela jistě závislé na okolnostech, za kterých své informace získal, jsou závislé na dřívějších znalostech a úhlu pohledu zmíněného novináře a ještě na mnoha dalších okolnos-

tech. Každý, kdo je schopen formulovat svoje názory, je formuluje v závislosti na něčem, čemu můžeme obrazně říci "získané vědomosti". Koneckonců i tak požadovaná "objektivita" názorů a komentářů je velmi závislá. Závislá na co nejlepší znalosti komentované problematiky. Čím větší znalosti v daném oboru člověk má, tím více je jeho názor na těchto znalostech závislý a tím více je také objektivní. A objektivitu názorů v konečně podobě vnímáme jako názor nezávislý. No vidíte, jak se nám to motá pěkně dohromady. Ale to pořád není to, o čem chceme hovořit. Musíme se však k tomu alespoň trochu systematicky dopracovat.

Třetí kategorie závislosti nazveme jako závislost "životní". Sem patří závislost dětí na rodičích, závislost nemohoucích na ošetřovateli, závislost přítele na příteli, manžela na manželce, ale také závislost na alkoholu, na drogách a také závislost na Bohu, na majetku, na postavení - prostě na všem, na čem závisí život člověka. Možná se trochu durdíte a pohoršujete, jak jsme tuto závislost rozdělili a co všechno jsme pomíchali dohromady. Ale upozorňujeme, že toto rozdělení je sice neodborné, ale je účelné pro naše další uvažování. Touto třetí příhrádkou a cedulkou se chceme spo-

### ZÁVISLOST ŽIVOTNÍ

lečně zabývat, protože sem patří také onen pomalu se šířící myšlenkový mor, kdy přátelství a obecenství lidí nazýváme škodlivou závislostí na sobě navzájem. Prý pro bránění lidské závislosti na Bohu. Řekneme si také, že tento extrém kompenzuje druhý extrém, kdy skutečně dochází k přímo dábelské hromadné závislosti na druhém člověku. Možná se trochu lekáte jakéhosi náznaku, že by snad závislost na člověku byla jenom

špatná, nebo dokonce dábelská, to rozhodně ne! Naopak, je Boží a požehnaná, ale dobře víme, že to, co je Boží, bývá satanem zneužíváno k jakési samonákaze Božích věcí. Předeším o tom si budeme povídат.

### Závislost člověka na Bohu

Na první pohled se jeví závislost člověka na Bohu jako naprostě bezproblémová, je to přece krásný biblický vztah člověka ke svému Stvořiteli a Pánu - Pánu všeho tvorstva, včetně vesmíru, času, světla, tepla - prostě všeho. Nemůže být nic krásnějšího, než závislost lidského života na Bohu. Jenže vše krásné a Boží zneužívá Satan. A nesmíme zapomenout, že v tomto nádherném vztahu závislosti člověka na Bohu jsou dva póly - Bůh a člověk. Je logické, že selhává lidský faktor. Ptáte se jak? Pokusíme se o jednoduchou ilustraci.

Je dost velká skupina lidí, přesvědčených, že svůj život orientují v závislosti na Bohu. Ted' nehovoříme ironicky ani v náznacích, ale naprostě otevřeně. Máme na mysli jediného Boha, Hospodina, Stvořitele a v Ježíši Kristu našeho nebeského Otce. Jak toto domnělé "přesvědčení" závislosti na Bohu vypadá v praxi: pravidelná návštěva kostela nebo shromáždění, pozorné vyslechnutí pobožnosti, upřímné modlitby k Bohu ve zvlášť vyhrazeném prostoru, pokřížování se před skokem na padáku, důsledné dodržování Božího zákona, soustředování veškeré své schopnosti a energie na činění těch nejušlechtilejších a bohumilých činů.

Řeknete si: A co je na tom špatného? Vždyť naplnit všechny tyto věci je přece krásný příklad života závislého na Bohu. Zajisté, ale stane-li se jeden, dva anebo třeba i všechny vyjmenované atributy prostředkem závislosti na Bohu, nikoliv "produktem" - je to totální omyl a není to důsledek ničeho jiného než jakéhosi

"myšlenkového moru" odněkud, někým kdysi rozšířeného. Jak se "dobře" mor léčí a jak se brání epidemii, to si nemusíme připomínat. Mistrně zneužitá závislost na Bohu. Vytváří v člověku představu téměř dokonalé závislosti na Bohu a přitom jde o závislost na něčem úplně jiném. Proberme si těch několik náhodných atributů ještě jednou:

- Pravidelná návštěva kostela, sboru, chrámu. Jak rád to dělával David, např. po útěku před Saulovým hněvem vyznává: *V úzkosti své vzyval jsem Hospodina, a k Bohu svému volal jsem - i vyslyšel z chrámu svého hlas můj a volání mé před obličejem jeho vešlo v uši jeho.* (Ž 18,7). Mnohokrát je v Starém zákoně vzpomínáno přicházení do Hospodinova chrámu. Nejinak tomu bylo v Novém zákoně. Hned první církev se scházela ve školách, kde kázali evangelium. Nejméně 20krát je to připomenuto ve Skutích. Z uvedených a dalších biblických pasáží je jasné, že církev se má scházet a že k tomu potřebuje i vhodné prostory. Jenže - kolikrát jsme už slyšeli "já chodím pravidelně do kostela", nebo "já přijímám Večeři Páně", atd. Neradi saháme někomu do svědomí, ale je hodně takových, u kterých nás jejich tvrzení o pravidelné návštěvě pobožnosti překvapuje. Nikdy by nás to nenapadlo - v jejich životě tomu nic nenasvědčuje.

V závislosti na Bohu rozhodně nežije me tehdy, když pravidelně navštěvujeme pobožnosti a třeba se tím i v pondělí ráno na pracovišti nenápadně pochlubíme. Není-li návštěva pobožnosti produktem vztahu k Bohu, závislosti na Bohu, je jen alibickým přerušením bezbožného života. V Žd 10,16 je napsáno: *Toto je smlouva, kterou s nimi uzavřu, praví Pán: dám své zákony do jejich srdce a vepřu jim je do mysli.* Být závislý na Bohu znamená "s Bohem žít, počítat s Bohem, mít Boha v srdeci,

v mysli a ne ho chodit navštěvovat do chrámu.

Podobně je tomu s modlitbami. Někteří lidé jsou tak závislí na Bohu, že s ním musejí dost často hovořit - modlit se. Proto při nejbližší příležitosti spěchají pokleknout do své "modlitební laviče". O modlitbě na jiném místě vůbec neuvažují. Je na tom něco špatného? Vždyť Daniel se také chodíval modlit do svého pokojku k otevřenému oknu a mnozí z nás mají doma, někteří i v práci tu "svoji lavici", kde hovořívají s Bohem. Není! Není na tom nic špatného, je to dokonce dobré, i když někteří "mudrlanti" mohou namítat, že právě ten Danielův pokojík mu byl "osudný". Ale to je nesmysl a není to předmětem našeho uvažování. Dokonalým bludem a nesmyslem se takovéto počinání stává v okamžiku, respektive do okamžiku, kdy si myslíme, že Bůh sídlí pouze v tom místě, kam my se chodíme modlit, nebo kde je to dokonce určeno. Za tohoto předpokladu by nikdo normální nemohl žít život závislý na Bohu - cožpak, když řídíte auto, vaříte v kuchyni nebo navrhujete krásné stavby, nechcete být závislí na Bohu?

Možná, že v podobné neznámosti byli Atéňané, protože Pavel jim říká: *Bůh nebydlí v chrámech, které lidé vystavěli...* (Sk 17,24). A Korintským zase říká: *Zdali nevíte, že chrám Boží jste, a Duch Boží ve vás přebývá?* (1K 3,16). Závislý na Bohu je tedy ten, kdo je Božím chrámem a ne ten, kdo své tělo vodí do chrámu za Bohem.

Při sledování sportovních televizních přenosů můžeme v detailních záběrech sledovat špičkové sportovce, jak se před závodem kříží, klekají a sepínají ruce k modlitbě, uklání se Bohu atd. No a co je na tom špatného? Nic! Vůbec nic. Jen si nejsme tak jistí, zda se k Bohu nebracejí jen v tomto případě. Jejich cho-

vání po prohraném zápase žádné závislosti na Bohu mnohdy nenasvědčuje.

Docela samostatnou kapitolou domnělé závislosti na Bohu jsou lidské skutky. Snaha člověka zalistit se svými dobrými skutky Bohu je u mnohých natolik silná, že se člověk na svých vlastních skutcích stává životně závislý a myslí si přitom, že je závislý na Bohu. Jak jednoduché, přitom rafinované a mistrné dílo podvodu, s docela značným úspěchem prováděném satanem na člověku. K takovému pomýlení stačí dvě maličkosti:

1. představa, že dobré skutky jdou před člověkem k Bohu a ono je to přesně naopak (Zj 14,13). Napřed člověk a pak jeho skutky.

2. (druhá) maličkost je jakási fikce, že zrovna tento skutek je ten dobrý a ten zlý a tamten ústřeleček byl tak malíčký, toho si přece nikdo nevšimne, o tom nikdo nic neví. Myslet si, že stačí nekrást, neznašilňovat, nezabijet, být hodný a čestný, to je naivita. Kde jsou zanedbané činy. Jen tím, že jsme je nedělali, se staly hřichem, kde jsou naše myšlenky atd.

A tak krásná a jednoduchá závislost na Bohu se stala pro člověka složitou, nepochopitelnou a pro mnohé nepřijatelnou. V čem je síla, krása a jednoduchost biblické závislosti na Bohu? V přínosti a otevřenosti. Bůh jedná přímo a my musíme jednat otevřeně, bez vedlejších úmyslů a otevřených zadních vrátek života. Závislý na Bohu je v podstatě každý - protože Bůh je Pánem našeho života. Něco jiného je žít život v závislosti na Bohu. To může jen ten, kdo ví, co Bůh chce, požaduje a kdo Boha poznává. Zjistí-li toto člověk, pak zákonitě bude jeho první skutek odevzdání se Bohu skrze Pána Ježíše Krista. Protože zjistí, že Bůh připravil pro každého člověka jednu jedinou cestu k sobě a tou je zástupná smrt Ježíše Krista.

Zástupná za naše hřichy. Tímto okamžikem se mění parametry závislosti člověka na Bohu. Doposud tuto závislost tvořily hřichy, po smíření s Bohem tuto závislost tvoří Boží odpouštějící milost, korespondující s odevzdáním se Bohu. Tako vytvořená závislost, jako jediná, dává předpoklady žít následně život závislý na Bohu. Teprvé pak všechny dříve zpochybňované atributy domnělé závislosti přestávají být prostředkem vztahu k Bohu, ale stávají se logickým důsledkem závislosti na Bohu - závislosti na Boží milosti, shovívavosti, přímosti a snaze člověku pomoci. Není jiné efektivní, dobré závislosti na Bohu. Jedna věc je Boží svrchovanost nad člověkem a jiná věc je lidský vztah závislosti na Bohu. Člověk může žít život v závislosti na Bohu tehdy, zná-li Boží vůli. A tak první podmírkou tohoto krásného vztahu k Bohu, je naplnění všeobecné Boží vůle, která je, aby všichni lidé k známosti pravdy přišli a spaseni byli (1Tm 2,4). Přátelé, berte věci za správný konec a svůj vztah s Bohem začněte tam, kde začít má.

Ing. arch. Kateřina Vodová  
Aleš Bartošek

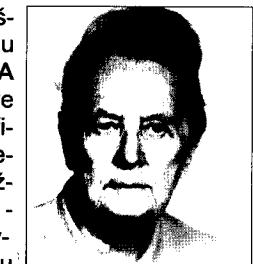
## ZPRÁVY ZE SBORŮ

### Zemianské Kostoľany

Už je to raz tak, naši drahí nás predchádzajú do nebeského domova. Vzácná sestra Marta Volárová je už u Pána. Najviac chýba milovanému manželovi Dušanovi, deťom Rutke, Jánovi, Danieľovi a spoluvykúpeným z Kresťanského zboru v Zemianskych Kostoľanoch. Svoj život už v mladosti odovzdala Pánovi Ježíšovi a On ju viedol tu na zemi celých 35 rokov až do dňa odchodu. Viera a pevná nádej v Pána Ježíša prešla v jej

živote mnohými skúškami. Vytrvala však až do konca, ako tá Marta z Betanie. Aj keď už viac ako rok trpela tăžkou chorobou, na otázku Pána Ježíša: "A nikt, kto žije a verí vo mňa, nezomrie na veky; či veríš tomu?" mohla vyznávať: "Áno, Pane; ja som uverila" (J 11,26-27). V tejto nádeji tiško odišla k Nemu 25. mája 1998 vo veku nedožitých 58 rokov. Na pohrebnom zhromaždení dňa 30. mája bol Pán oslávený službami bratov M. Nekläpila a V. Azora. Piesne spevokolu z Prievidze povzbudili a osloви mnohých prítomných snáď z celého Slovenska. Manžel dakuje všetkým za mimoriadne obetavú účasť na pohrebnom zhromaždení až do konca.

sprac. čj



V květnu t.r. odešla ke svému Pánu milá sestra IRENA MOJŽIŠKOVÁ ve věku 82 let. Uvěřila jako pětadvacetiletá ve shromáždění v Ostravě - Michálkovicích. Byla věrnou oporou

svému muži bratu Antonínovi Mojžišovi. Ten v roce 1955 převzal velkou odpovědnost za věřící našich sborů v celé ČSSR, kteří se pak po pěti letech zakázané činnosti mohli opět od února 1956 shromažďovat.

Sestra Mojžišková poslední dva roky svého života byla odkázána na pomoc své dcere. Přesto až do konce zůstala v obecenství se svým Pánem. -jos

## Vsetín

Oznamujeme změnu telefonního čísla redakce tohoto časopisu. Nové číslo je 0657-618658. Prosíme, abyste v případě telefonních hovorů tuto skutečnost vzali na vědomí.

## Návštěva z Indie

V květnu letošního roku některé sbory v České republice navštívili milý bratr M.A. JOY z Indie. V minulých letech několikrát navštívil Slovensko, ale zde byl poprvé.

Byli jsme zvyklí, že misionáři ze Západu jezdili do Indie, ale nyní jsme s radostí přijali skutečnost, že přichází misionář z Indie, který živým způsobem zvěstoval evangelium i u nás. Navštívil již 26 zemí na všech pěti kontinentech světa. Žije ve státě Kerala, který má kolem 30 milionů lidí, když v celé Indii žije 950 milionů. V Indii je 14 oficiálních jazyků a 50 dalších s písmem, kromě toho ještě ve 100 jazycích se mluví - ale nepíše.

Zvést evangelia do Indie přinesl před 150 lety bratr A. Groves a od té doby vzniklo kolem 2 000 bratrských sborů. Z celého množství populace je 82 % hinduistů, 12 % muslimů a 3 % křesťanů, což je téměř 30 milionů.

Bratr Joy se narodil ve věřící rodině, jeho rodiče i prarodiče byli věřící. Obrátil se v roce 1963 jako tříadvacetiletý. Jeho jméno v překladu znamená "radost" a skutečně tato radost vyzařuje z něho při osobních rozmluvách i při službě slovem Božím. Je ženatý, má tři děti a dvě vnoučata. Do služby na díle Páně byl povolán v roce 1973 a od té doby pokřtil kolem 670 věřících ve 130 shromážděních a oddával 247 manželských páru.

Z rozmluvy s ním jsme se dozvěděli, že dílo Páně v jejich bratrských sborech



je téměř stejně jako i u nás. Shromáždění jsou poznamenána kulturní životem společnosti - sestry sedí odděleně od bratří, konference mládeže jsou zvlášť pro bratry a také sestry mají své, protože stykání svobodných lidí a "navazování známosti" není společenské. Ženy mají dlouhé vlasy, jejich stříhání by ženu poznamenalo ve společnosti negativně. Přikrývání hlav sester ve všech shromážděních považují za biblické a v této otázce není problémů. Do služby Božím slovem jsou zapojováni i mladší bratří, ale jenom na začátku shromáždění, pak v druhé polovině shromáždění slouží bratří obdařování.

Vliv "Západu" se u nich projevuje méně než u nás. Mladí věřící rádi zpívají písni živější, také hudební nástroje se mění. V Indii, kde vládu převzali hinduisté, je těžší zvěstovat evangelium než u nás. Hinduisté přijmou Pána Ježíše Krista jako jednoho z více než 300 milionů bohů, ale odmítají Jej přijmout jako jediného Boha, jako jedinou Cestu ke spasení. Proto ve sborech se až 80 % lidí obráti z věřících rodin.

Bratr Joy nás nakonec požádal, aby chom se modlili i za Indii, kde pro věřící

lidi nastaly nebezpečné časy, protože vláda chce z Indie udělat hinduistický stát a proto šíří nenávist proti těm, kteří hinduisté nejsou.

Milému bratru přejeme mnoho síly od Pána v jeho požehnané službě doma i na cestách zahraničím.

Rozmlouval Jan Ostrolucký

## Vydavatelství A-ALEF informuje:

Bratr Luboš Křesina vlastním nákladem vydal knížku

### KRISTUS V OBĚTECH STARÉHO ZÁKONA

Jde o přepracovanou a podstatně rozšířenou knížku "Kristus v obětech starozákonních", kterou vydal milý bratr František Jan Křesina v roce 1934 a která více než šedesát let sloužila mnohým bratřím a sestrám k lepšímu pochopení starozákonních obrazů na nejvzácnější oběť Božího Beránka, Pána Ježíše Krista.

Knížka ve tvrdé pěkné vazbě formátu A 5 má 130 stránek, je v ní zařazena přehledná tabulka obětí Starého zákona a nákres stánku úmluvy s odkazem na biblická místa. Cena je 85 Kč.

### Cesta za Beránkem Steinberger, G.

Autor v deseti kapitolách připomíná čtenářům, čemu nás učí Pán Ježíš jako Boží Beránek, jak máme následovat Jeho šlépěje.

Rozsah 48 stran A 5, cena 38,- Kč.

### Moje prázdniny na Slovensku Bartošová Zdenka

Autorka popisuje skutečný příběh sedmnáctiletého chlapce, který přichází z Čech na Slovensko, aby prázdniny

prožil v krásném prostředí podhorské vesnice. Obecenství s věřícími lidmi, výklad Božího slova ve shromážděních - to všechno působilo na jeho srdce, které otevřel svému Spasiteli. Setkává se s otcem, který je věřící, ale který pro klid v rodině a udržení manželství musel před synem svou víru tajit. Nyní se otec a syn setkávají jako věřící lidé, kteří si budou rozumět i v duchovních věcech. A tak pro mladíka začíná nový život.

Knížka je psaná slovensky, obsahuje však české pasáže. Má 128 stran A 5, cena 68,- Kč

### Pokušení a jak je přemáhat Rohrbach, H.

Pokušení přichází na věřícího člověka v oblasti těla, duše i ducha. Autor rozebirá tyto druhy pokušení a současně uvádí biblické principy, jak pokušení přemáhat.

Rozsah 36 stran A 5 zmen., cena 25,- Kč.

### PŘIPRAVUJEME:

#### Kristus - život náš, Kurz, J.

Toto pojednání bratra Josefa Kurze se vlastně týká křesťanské etiky. Ale v úvodu autor napsal: »A tak vzniklo pouze několik prostých úvah bez puncu odbornosti, bez vědecké terminologie, bez profesionální okázalosti, bez kritického aparátu, bez citování autorit, bez uvádění literatury atd., napsaných od člověka "chudého v duchu" pro lidi "chudé v duchu", kteří však jsou právě proto blaženi, že nemají nic, protože všechno jejich bohatství je Ježíš sám ve svatozáři své bolesti a v triumfu svého utrpení za hříšníky pro Boží slávu a pro jejich záchrannu z pouhé milosti.«

Kniha v pevné vazbě bude mít 220 stran A 5.

## Mesiáš přijde - ale jak?

Bible o tom hovoří. Také v židovském *Talmudu* se o tom dočteme. Mesiáš přijde pro "kající" na jejich vykoupení, až se Izrael spolu s těmi, kdo se osvědčí z národů, úplně obrátí. Bůh je k tomu dovede všelijakými souženimi. K "mesiášskému adventu" patří *porodní bolesti Mesiáše*. Intifada, ostřelování raketami Scud z Iráku (bylo jich 39, tedy jako těch Pavlových "40 ran bez jedné", 2K 11,24) a mnohá jiná soužení jsou takto hodnocena. V Ježíšových řezech o konci věku se také hovoří o "porodních bolestech" (Mt 24,8). "Kde je nouze nejvyšší, je Mesiáš nejbliže," je jedna ze židovských moudrostí. I Pavel mluví v této souvislosti o utrpení (Ř 8,28). A trpící věřící jsou blahoslavení (Mt 5,11; Sk 5,41; 1Pt 4,12-14 a j.) Ke konci mohou "vytlačovací bolesti" nabýt "zvídce podoby". To se ohláší "selma z propasti", antimesiáš (Zj 13). Může však na sebe vzít podobu anděla světla (2K 11,14). Ve Zj 6 někdo takový jede nejdříve na "bílém koni" a všichni mu jásají vstříc co by hrdinovi-

zachránci, jako na počátku Třetí říše: "Héil Hitler!" Pak se však objeví na "rudém koni" a teče krev, když za nějaký čas vypukla druhá světová válka. A konečně přijede na "černém koni", ba dokonce na "plavém koni" - a už tu bylo totální zhroucení.

Národ Židů jde cestou utrpení a umírání hlavně proto, že je to Boží lid. I dnešní Izrael o tom svědčí. "Tento národ žije a Církev zrovna tak, protože křesťanská naděje je dcera židovského očekávání - tohoto spoléhání na Boží věrnost." Avšak, a zde se stává utrpení, které souvisí s vyzvolením, pochopitelným: Tato neochvějná, na příchod Mesiáše zaměřená naděje Židů, je tím "ostinem v těle" všech lidských projektů a programů, které se snaží vybudovat na zemi nějaký ráj... Židé jsou zde jako záhadný blok, který prostě nelze v budově lidských světonázorů zařadit jako nějaký základní nebo stavební kámen. Izrael je konec konců také překřížením nadějí na "islámskou říši" na této zemi pod vládou Alláhovou.

Z připravované knihy "Izrael a Mesiáš"

TLAČOVINY

NOVINOVÁ ZÁSILKA

**ŽIVÉ SLOVO** vydávají Křesťanské sbory ve vydavatelství A - ALEF, Bořivojova 29, 718 00 Ostrava, tel. 069/6237261, které zajišťuje také administraci. - Řídí odpovědný redaktor ing. Tomáš Pala s redakční radou. Adresa redakce: Štěpánská 1887, 755 01 Vsetín, tel. 0657/618658 - Obálka: Jaroslav Kapec, akad. malíř. - Vychází čtyřikrát do roka. Předplatné na celý rok 40 Kč, jednotlivá čísla 10 Kč. - Rozšiřuje administrace. Příspěvky na časopis můžete poslat na účet: Komerční banka Ostrava, č. ú. 81006-761/0100. - Administrace pro Slovensko: Vladimír Schnierer, Karpatská 363/5, 915 01 Nové Mesto n/Váhom. Platby a dobrovolné příspěvky na časopis ze Slovenska zasílejte na tuto adresu složenkou typu "C". Předplatné je 48 Sk a jedno číslo 12 Sk. - Tiskne Tiskárna František Pavelka, Přibor. - Snižený poplatek za tuto NOVINOVOU ZÁSILKU povoleno Oblastní správou pošt v Ostravě čj. 450/95-P/1 ze dne 7.2.1995. - Reg. číslo MK ČR 6480. ISSN 1210-6526.